

REDACTIUNEA.
 Administrațiunea și Tipografia.
BRAȘOV, piața mare Nr. 30.
 Scrisorile nefrancate nu
 se primesc. Manuscrisurile
 nu se returnează.
 INSERATE se primesc la AD-
 MINISTRAȚIUNEA în Brașov și la
 următoarele Birouri de anunțuri:
 În Viena: M. Dukas Nachf.
 Max. Augenfeld & Emrich Lesner.
 Heinrich Schalek. Rudolf Mosse.
 A. Oppelka Nachf. Anton Oppelk.
 În Budapesta: A. V. Heider-
 berg, Ekstein Bernat. În Ham-
 burg: Haroyl & Liebmann.
 PREȚUL ÎNSCRIȘIILOR: o se-
 ză săptămână pe o colônă 6 or.
 și 30 or. timbru pentru o pu-
 blicare. — Publicării mai dese
 după tarifă și învoială.
 RECLAME pe pagină a 8.a o
 seziă 10 or. s'au 30 bani.

GAZETA TRANSILVANIEI.

(Număr de Duminică 16)

„GAZETA” ieșe în

Abonamente pentru Anul
 Pe un an 12 fl., pe
 6 fl., pe trei luni 3 fl.
 N-rii de Duminică 2 fl. pe an.
 Pentru România și străinătate:
 Pe un an 40 franci, pe șase
 luni 20 fr., pe trei luni 10 fr.
 N-rii de Duminică 3 franci.
 Se prenumeră la toate ofi-
 ciele postale din țară și din
 afară și la d-nii colectorii.
 Abonamentul pentru Brașov
 Administrațiunea, Piața mare,
 Târgul Inului Nr. 30, eteșit
 I.: Pe un an 10 fl., pe șase
 luni 5 fl., pe trei luni 2 fl. 50 cr.
 Cu dusul în casă: Pe un an
 12 fl., pe 6 luni 6 fl., pe trei
 luni 3 fl. — Un exemplar 5 or.
 v. a. s'au 15 bani. — Atât abo-
 namentele cât și inserțiunile
 sunt a se plăti înainte.

Nr. 85.—Anul LXIII.

Brașov, Duminică 16 (29) Aprilie.

1900.

Intrunirea Sinódelor.

Mâne, în Duminica Tomii, se vor întruni éráși, conform statutului organic, sinódele eparchiale ale Provinciei metropolitane gr. or. din Transilvania și Ungaria.

În ajunul sesiunii ordinare din anul trecut a acestor Sinóde domnea mare încordare și îngrijire față de grava întrebare, ce poziția se ia biserica română greco-orientală față de legea din 1898 pentru întregirea venitelor preoțesci și față de ordonanțele ministeriale atât de mult jicnitóre pentru autonomia, organizațiunea și disciplina bisericescă.

Acéstă întrebare scim, cum a fost de-ocamdată rezolvată de către sinódele eparchiale și mai în urmă de către congresul național bisericesc. Scim, cum s'a „regulat ținuta organelor bisericești” față de cerințele legii dela 1868.

Prin hotărîrea luată, ca se se primescă întregirea venitelor preoțesci dela stat în condițiunile legii, fără altă condiția, decât ca sumele reclamate se ajungă la destinațiunea lor, s'a rezolvat de-ocamdată cestiunea pendentă și urgentă a atitudinii clerului, dér nu s'au delăturat cu nimic încă pericolele, ce se pot nasce din dispozițiile acelei legi pentru autonomia și disciplina morală a bisericești, dispozițiunii, ce, după cum s'a đis și în concludul congresului, isvorésc din o neîncredere față de conduita morală și patriotismul preoțimeii.

Deja s'au asemnat, precum am anunțat, sumele întregirilor venitelor preoțesci încuviințate de guvern pentru preoțimea archidieceșană pe anul trecut și vom vedé încurând până unde merge „bunavoința guvernului” întru esecutarea dréptă și corectă a legii. Póte că chiar în decursul sesiunilor actuale sinodale

se vor da în privința acésta deslușiri din partea competentă.

Orî cum ar fi, rămâne de aci încolo încă de rezolvat gréua problemă de a-se lua tóte măsurile de precauțiune și de apărare pentru viitor, ca se nu suferé prea mult întereșele preoțimeii și ale bisericești nóstre națiionale sub presiunea vitregei legi și a ordonanțelor dușmănoșe, ce au însoțit'o.

Acésta au prevéđut'o și hotărîrile de acum un an ale sinódelor și congresului, cari au pus în vedere necesitatea de a stáru constant și necontent pentru ca se se póta regula dotațiunea clerului din mijlócele proprii ale bisericești, conclud luat mai întâi de Consistorul metropolitan încă în vara anului 1898.

Ar fi o mare greșélă, decât corpurile reprezentative bisericesci, în presupunerea „binevoitórei” procederi a guvernului în acéstă cauză ar înceta și numai un moment de a-se îngriji de luarea măsurilor de apărare pentru viitor, — măsurî, cari se póta cu timpul asigura tot mai mult independența clerului și se-l scape din ghiarele omorítóre ale unei presiuni morale și materiale străine de el.

Étă dér, pe lângă nenumératele probleme de apărare și înaintare pe terenul bisericesc și scolar, o cestiune mare de existență, ce trebuie se preocupe ađi mai mult, ca orî și când pe părinții sinódelor.

Chiámarea lor în împrejurările de față nu este dér nicidecum ușórá, căci din tóte părțile se ridică greutăți și pedeci pentru o activitate rodítóre în scopul consolidării bisericești și a înaintării culturai națiionale.

Pentru ca se-și póta implini chiámarea, părinții sinódelor trebuie se fiá înainte de tóte pătrunși și convinși, că numai în bună înțelegere frățescă și cu puteri unite vor poté da pept cu tóte dificultățile și unel-

tirile, ce tind la subminarea organizațiunii autonome a bisericești.

În timpul din urmă și chiar cu ocaziunea alegerilor sinodale s'au ivit nisce semne, ce fac se ne întristăm și se ne îngrijim pentru viitor. Au început unii se introducă și în mișcarea electorală pe terenul bisericesc apucături și moravuri rele, ce și-le-au însușit dela pilda dată de contrarii nóștri.

Asemeni aparițiuni întristátóre véđurám la alegerile din diecesa Aradului. Ar fi de tot dureros, decât spiritul de blândeté și de iubire creștinéscă ar fi înlocuit și în bisericești de spiritul factiós de dușmăniá și de résbunare, și decât n'ar mai cumpáni nimic în viața bisericescă meritele și cinstea bărbaților desinteresați în lupta pentru binele poporului.

Nu la acest rezultat au voit se ajungă cei ce au pus temelía constituțiunii actuale democratice a bisericești, ci din contrá au avut în vedere, ca prin participarea poporului întreg la viața constituțională a bisericești, se se căștíge o garanță sigură pentru o coalucrare frățescă și rodítóre a reprezentanților ei.

Acésta s'o aibá înaintea ochilor părinții Sinódelor și se fiá conșcii de marea responsabilitate, ce o au față de biserica și cu națiunea.

Revista politică.

Din cele ce s'au petrecut șeptemâna acésta înáuntru, avem se însemnám la primul loc, că în ministeriul unguésc de interne s'a făcut o schimbare: în locul lui Jakabffy a fost numit **nou secretar de stat** Iuliu Gulner, unul din membrii grupului apponyist al partidei dela guvern. Numirea lui Gulner la acest post însemnat, este primită cu neplăcere mai ales din partea clicei lui Tisza-Banffy. Gulner este cunos-

cut ca om energetic și capabil, el va avé se fiá mâna dréptă a ministrului președinte Szell în conducerea viitórelor alegeri de deputați, și de aceea mamelucii lui Banffy-Tisza se tem, că mulți din ei nu vor mai intra în viitórea dietă. Prin numirea lui Gulner, ministru președinte Szell a voit tot-odată se résplátéscă pe apponyiști pentru sprijinul ce-i dau.

Noul secretar de stat și-a ocupat Marți postul la care a fost numit. Cu prilejul acesta și-a desfășurat el programul viitórei sale activități. A vorbit și despre administrațiá și a arátat **cum trebuie se fiá un funcționar** al administrației. Nu póte fi binecuvénțată o administrațiá, đise Gulner, decât cei ce au în mâna lor puterea publică nu vor fi pătrunși de cugetul, că ei nu sunt stápanii, ci slugitorii afacerilor publice și ai populațiunii țerii. Chemarea unui funcționar nu este, ca el se fiá piedecă în calea tericirii morale și materiale a poporului, ci se lase și se ajute la bunăstarea fiá-căruia, ér cel ce nu iubescé poporul, nu póte se fiá un bun funcționar. A mai đis noul secretar de stat, că cei din frunte, dela minister, trebuie se premérgá în privința acésta cu exemplu, căci ei sunt la care privesc toți cu încredere și ei mai întâi trebuie se facă dréptate și se apere dreptul fiá-căruia.

Frumóse vorbe. Dér dela vorbe până la fapte mai este o cale fórté lungă, ér noi fapte și nu vorbe vrem se vedem. Pécatele administrației de ađi, pe care chiar unii dintre Maghiari o numesc asiatică, fórté cu greu vor poté fi stírpite, când însuși căpetenia guvernului se face sluga aceluși șovinism imoral și descreerat, care este isvorul tuturor relelor și ilegalităților, ce se sévirésc în paguba păcii și a bunăstării tuturor.

FOILETONUL „GAZ. TRANS”.

Strigături poporale.

Place-mi jocul românesc
 Dér nu știu cum se l pornesc,
 De-l ași porni cât de bine
 Tot ride lumea de mine,
 Ride lumea, ride țera,
 Ride mândruța séra.

— Mái, bádiță, trandafir,
 Lasă-mé se rup un fir:
 — Rupe, mândro, cât îi vré
 Trandafir din vrăsta mea,
 Tu li-i rupe, el va cresce,
 Stái mândro și mai fetesce,
 Că și eu voiú mai juni
 Și-améndoi ne-om potrive,
 Și la ochi și la sprâncene
 Ca și doi porumbi la pene.

Mái bádiț cu plugu 'n cóstă
 Ce coți la ferésta nóstă,
 Că nu-s fată, că-s nevastă;
 Că pân' eram fată mare
 Plineam voia d-tale,
 Da de când m'am măritat
 Plinesc voia la bărbat.

Asérá și alaltá-sérá
 N'ai éșit mândruțo-afară
 — N'am éșit, că n'am putut
 M'a pus maica la cernut,
 Și mi-a dat o sitá rară
 S'é nu es séra pe-afară,
 Și mi-a dat și una désá
 S'é nu es séra din casá;
 Când era la sárutat
 M'é puse la fráméntat,
 Când era se-mi stémpér doru
 M'é puse se arq cuptóru.

Pentru mândra care-mi place
 Nicí părinții n'au ce-mi face,
 Nicí juraiți satului
 Nice domnií șfatului,
 Că domnií se șfatuesc
 Eu cu mândra mé iubesc,
 Că domnií se duc la lege
 Eu cu mândra mi-oiú petrece.

Mái bádiță blástamate,
 Te-ai láudat că mi-i bate,
 Da și-s mânilé legate
 Cu fir de métasá négrá,
 Réu m'ai bate, dér și-s dragá.

Badea cu căciula négrá
 Vine la noi și mé'ntrebá,
 Fostu-i-am vre-odatá dragá,
 Inima din mine-i spune
 Că i-am fost un an de đile,

Dér acuma nu-i pot fi
 Că-s nevastă cu copii.

Mariță cu șorturi multe
 Di-i mă-ta se te mărite,
 Că și eu vréu se mé'nsor
 Se-mi fac casá cu pridvor
 Grádină cu foisor,
 Și'n grádină o fántaná
 Se spele Marița láná,
 Ea o spalá, ea o'ndrugá
 Se-i facá bádiții glugá.

Ađi nópte, mândro, la doi
 Eram la pórtá la voi
 Ș'auđiam pe maică-ta,
 Cum pe tine te cérta;
 Te certa mândro pe tine
 Pentru-cá te și-i cu mine;
 Dér decât-i tréba de-așa
 Spune-i mândro maică-ta
 Se-și închidá ulița,
 Tot cu lin și cu pelin
 Ca noi se nu ne 'ntélnim,
 Șeptemâna-arare-orí
 Și 'ntr'o đí de noué-orí,
 Șeptemâna câte-odatá
 Duminéca đíua tótá.

De-ar fi dorul vëndótor
 M'ași face neguțátor
 Și-ași scóte șatra la pórtá
 Și-ași vinde la lumea tótá

Și-ași scóte șatra 'n porțiță
 Și-ași vinde la al meu bádiță.

Mái bádiță bádițaș
 Trup subțire și gingaș
 Te-am iubit de copiláș
 Ș'acum te 'nsorí și mé lași,
 Da 'nsórá-te, badeo, đeu
 Că și-o párea ție réu,
 Ție réu și mie bine
 Că ce te-ai lásat de mine;
 Se te 'nsorí bádiță 'nsorí
 Se te 'nsorí de noué-orí
 Și se ai nouá feciorí,
 Se te 'nsorí și a doua-órá
 Și se ai și o fetișórá
 Și se-i pui numele meu,
 Când și-o veni dor de mine
 Se-ți strigí pe fatá pe nume.

Aluniș cu-alune multe
 Spune-i bádiții din curte
 Pe Duminéca ce vine
 Se-și gátéscă vrăsta bine
 Și în loc de două florí
 Pue-și ai mei ochișóri
 Și în loc de două pene
 Pue-și a mele sprâncene.

Fóe verde de sécará
 Iubește-mé badeo érá,
 Că nu și-am fost dragá-o sérá

Că șovinismul maghiar cât de înrădăcinat este ați în straturile populației maghiare și cum i-se închină lui toți Maghiarii de sus până jos, ne-am convins de mii de ori și ne convingem zilnic. Mai rar însă ni s'a dat ocași să-l vedem îndumnețit așa, cum o face foia lui Banffy „Magyar Szó“ într'un număr mai prósper, în care scrie minuni. Dice adevărat foia lui Banffy, prototipul și incarnațiunea turbatului șovinism, că *Ungaria numai atunci poate fi tare, decât ea se desvôle în direcția șovinismului maghiar și recunoască și credincioasă față de dinastia pe care nu numai decât ea va lăsa, ca maghiarismul să se întărească în direcția șovinismului.* Stabilind prostia aceasta ca principiu, foia lui Banffy apelază la opinia publică maghiară să se alature la direcția aceasta, să nu dea creșterea altora și tot Maghiarul, fără deosebire de partidă, să pună jurământ pe stégul șovinismului maghiar. Acum vine ce vine. „Fiindcă punerea în praxă a șovinismului — dice foia lui Banffy — nu se poate face decât cu ajutorul dinastiei, în mijlocul tricolorului șovinist maghiar să se vopsescă chipul regelui nostru“... Și vorbele acestea se găesc în foia aceluia Banffy, care dă din mână și din picior și mai rupe și cu dinții, numai ca să potoa ajunge éráși la locul de unde a cădut cu rușine. Nu uitați însă, că în sufletul lor toți Maghiarii mărturisesc acest credeu al șovinismului.

*

Din ce se apropie mai mult terminul întrunirii „Reichsrath“-ului austriac, lupte dintre Cehi și Germani iau proporțiuni tot mai amenințătoare. Asta s'a dat pe față mai ales în dieta din Praga, unde s'a desbătut luni o propunere a deputatului ceh Pacak și soți, privitoare la egala îndreptărire a limbii cehice cu limba germană la judecătorii din Boemia și la autoritățile administrative. Propunerea lui Pacak este expresiunea voinței întreg poporului cehic. El a ținut, în sprijinirea propunerii sale, o vorbire înfăcărată, în care a dis, că Germanii trebuie să renunțe odată la aspirațiunile lor de superioritate și supremația limbistică, altfel pace nu va fi. Nică un Ceh nu va recunoaște introducerea limbii oficiale germane în afacerile interioare, nică împărțirea Boemiei în două teritorii de limbă, cum voesc Germanii. „Oră ni-se va reda, ce ni-s'a luat, oră nu va fi pace“ dice Cehul Pacak și vorbele lui au avut un puternic ecou la toți Cehii din dietă.

*

De doi ani întreg și-o vară;
Iubesc-mă decât îți plac
Decă nu, silă nu-ți fac,
Iubesc-mă din vâdut
Decă nu mă poți mai mult.

*

Cântă cucu 'n par de vie
Și-acolo este-o chilia
Dragul meu acolo scrie
Și când scrie mă mângăe
Când cetesce mă toposesce
Cu luna mă potrivește,
Cu luna, cu sórele,
Cu dragi căprioarele,
Cu luna, cu stelele,
Cu dragi rândunelele.

*

Pe din sus de curtea noastră
Badea cu oile 'n costă,
El trimite slugile
Să-i trimit eu buzele;
Dér se vie dumnialui
Că sci tréba ușilor
Și dulcéța buzelor.

*

Du-te, badeo, duce-te-ai
Unde-o sta apa să stai
Drăguță să nu mai ai,
Că mândruță și-am fost eu
Dată dela Dumneșeu;
Duce-te-ai să te tot duc!

La acestea au răspuns Germanii prin rostul deputatului lor Funke, și au răspuns tot atât de hotărât, declarând, că nu primesc propunerea Cehilor și că în lupta pentru drepturile lor, Germanii nu vor obosi nică-odată.

După toate acestea se dă ca sigur, că conferența de înțelegere nu se va mai ține și Cehii vor trece éráși la obstrucțiunea și opoziția cea mai înverșunată în parlament.

*

Nu numai în Africa de miadă-și, ci și în altă parte a Africei meridionale pe costa apusenă, adevărat în statul Congo, înființat de Belgieni, se întâmplă măceluri înfricoșate. Ofițeri europeni și funcționari au înarmat pe indigeni și apoi i au lăsat să năvălescă asupra arapilor, ucidând cu sutele din ei. Europeanii, după cum i-se raportază diarului „Petit Bleu“ din Bruxella, au prefăcut în cenușă 50 de sate și au măcelărit pe toți locuitorii lor, bărbați, femei și copii. În urma această situația a devenit foarte critică, deoarece arapii încă s'au răsculat și au ucis pe mai mulți albi.

Din diecesa Aradului.

(Cestiunea înființării unei Episcopii în Timișóra.)

Este o dorință veche a preoțimii și poporului din Banatul-timișan, ca în Timișóra să se înființeze episcopie, érá până când se va pute realiza această, să se înființeze un consistoriu. Această cestiune s'a discutat în mai multe sinode și în congresul național-bisericesc. O deosebită importanță i-s'a dat cu deosebire în sinodul eparchial din Arad din anul 1898, în care s'a luat sub Nr. prot. 78 următorul conclud:

„Sinodul în principiu se învoescă la dismembrarea celor 4 protopopiate adneceate din Banatul-timișan, spre scopul înființării unei episcopii în Timișóra, și eventual a unui consistoriu acolo și până la înființarea episcopiei intenționate și reclamate de interesele generale ale bisericii noastre“.

„Relativ la iurisdicțiunea la care ar fi să aparțină înființându-l consistoriu în Timișóra și până la înființarea episcopiei, precum și relativ la contribuiriile materiale bănesci ale acestei diecese spre asemenea scop, — Sinodul își rezervă dreptul a se pronunța în merit atunci, când se va efectui realizarea faptică a Consistoriului de sub întrebare.“

După tenórea acestui conclud urmază decă a se lua dispozițiunile

de lipsă pentru realizarea lui, ceea-ce așa cred eu, cade în sarcina sinodului eparchial și a congresului național, care se va întruni în tóamna a. c. Sunt adevărat a se face două lucruri pentru realizarea acestui conclud, și adevărat să se stabilească „contribuirile materiale bănesci din partea diecesei Aradului spre scopul acesta“, și apoi să se pronunțe protopresbiteratele din Bănat: la iurisdicțiunea căreia eparchii să aparțină consistoriul, ce se va înființa? Și apoi congresul proxim va pute rezolva această cestiune în mod definitiv.

Cu privire la mijlocele bănesci însemnez aici, că cele 4 protopresbiterate din Bănat au adus și până acum mari jertfe la înființarea și sporirea fondurilor de cară dispune astăzi diecesa Aradului. Așa d. e. la fondul preoțesc aradan au concurs cu mari sume sesiunile dela parochiile reduse din Bănat, și tot așa s'au întâmplat și cu celelalte fonduri, începând dela fondul clerical bisericesc primit ca quotă dela Sêrbii cu ocașiunea despărțirii ierarhice.

Astfel pentru mijlocele materiale necesare la înființarea acestui consistoriu, protopresbiteratele din Bănat nu cer alta, decât partea ce le compete după contribuiriile din fondurile astăzi comune cu celelalte protopresbiterate din diecesa Aradului. Și fiind vorba d'a să înființa prin acest consistoriu un însemnat centru cultural religios și bisericesc, punctul de vedere financiar nu poate servi de piedecă, deoarece poporul din Bănat nu cere alta spre acest scop, decât ceea-ce îi compete după drept și dreptate.

La despărțirea ierarhică precum se știe, poporul din Bănat, însuflețit de idea despărțirii ierarhice, s'a învoit la toate, și a jertfit totul pentru această idee mare, purcedând din speranța îndreptățită, de a-și vedé realizat cât mai curând visul său de aur, înființarea episcopiei din Timișóra.

A trecut multă vreme dela despărțirea ierarhică, și acum cred, că este deja timpul, ca să se facă pașii de lipsă pentru realizarea acestei idei, érá începutul să se facă prin înființarea unui consistoriu.

Orașul Timișóra este loc central, unde graviteză un număr de 2—3 sute de mii de credincioși, și trebuințele noastre culturale cer cu întetire, ca să avem aici un centru bisericesc-cultural. Acesta este de lipsă astăzi cu atât mai vértos, cu

cât poporul se simte amărit în așteptarea sa prea îndelungată. Apoi în timpul din urmă s'a simțit și se simte, că la Arad se pune aproape tot pondul pe interese locale, și nu se mai ține cont de interesele generale bisericesci, cum se ținea mai înainte. Răbdarea își are și ea marginile ei, și acum cupa s'a umplut până sus, și nu se mai poate suferi, ca cele patru protopresbiterate din Bănat să fiă obiect de exploatat pentru interese localnice aradane.

Apelez decă la cei 18 deputați sinodali aleși în Bănat, ca să-și facă în această cestiune datorința și să reprezenteze interesele preoțimii și poporului. Acesta este de lipsă, deoarece precum află, s'au luat deja dispozițiuni, ca protopresbiteratele din Bănat să fiă întrebate, că la iurisdicțiunea căreia eparchii voesc să aparțină?

Cunctator.

Războiul dintre Buri și Englesi.

Dilele săptămânei acesteia au fost zile de mari și înverșunate lupte pe câmpul de război din Oranje. Mareșalul Roberts, comandantul suprem al oștirilor englese, și-a desfășurat toate forțele, ca să isgonescă pe Buri din partea de miadă-și a statului Oranje.

Scim, că Buri asediaseră de mai multe săptămâni orașul Wepener, unde se afla o garnisonă englesă de 3000 de ómeni. Afară de această ei ocupau pozițiuni bine întărite și apărate la Dewetsdorp. Contra acestor pozițiuni își îndreptară Englesi totă atențiunea, căci înainte de-a fi alungat din ele pe Buri, Roberts n'ar pute face nică un pas înainte.

A trimis dér Roberts împotriva Burilor dela Wepener și Dewetsdorp aproape 40.000 de ómeni, o forță această ca într'un război mare, pară că ar fi avut să lupte c'o putere tot atât de însemnată, érá nu cu 4—5000 de Buri, căci atâția se aflau în jur de Wepener și la Dewetsdorp.

Era de prevădut, că Buri vor fi atât de cuminti să nu se espună zadarnic și să nu se împotrivescă unei puteri englese de dece ori mai mare. Ce puteau să facă patru mii în contra a patru-deci de mii? Iute și de grabă Buri s'au decis dér a se retrage spre miadă-nópte cătră tabăra lor principală, căci de n'ar fi făcut'o această, foarte ușor putea să se repete catastrofa dela Paardeberg, adevărat Buri să fiă impresurați și prinși. Li-a rămas liber drumul că-

Până-i cadé în butucel,
Bată-te, bădișo, bată
Chiar crucea de lângă pétră,
Să mă bată și pe mine
Decă-oii mai vorbi cu tine.

Draos, 1900.

N. Iosif.

Din pricina unui căne.

Schiță de Mar. Stroescu.

La încrucșarea celor două drumuri, care tae Cerești în patru felii, e casa bătrână a lui moș Stan. Invelită cu tranșie, putredită de vremuri, și apoi cărpit acoperișul pe ici pe colo cu paie, casa a intrat despre răsărit cu totul în pământ, par'că ar fi fost pusă pe comóră, érá despre apus stă cu umérul ridicat. Culmea, pe care întinde baba cămășile să se usuce, par'că-i o cum-pénă de puț. Coșul nu se mai vede și, când baba Marina face focul în tindă, fumul ese pretutindinea: prin paie, prin stuf, prin strășină de par'că se ridică negură de pe ea.

De jur împrejur, uitata de Dumneșeu casă, e ocolită de un gard, cât omul de înalt, împletit din nuiele de salcie și, din loc în loc, pari vechi au crescut în sălcii pletóse.

Din cele de demult nu mai e nimic, că moș Stan a tot rupt din vechia băătură și a tot dăruit fetelor, pe care și le-a măritat și acum dór casa, doi pruni uscați după ea, băătura și un căne ciobănesc Lăbuș, atâta a mai rămas.

Moș Stan e om tare, Dómne ferește, a mai dat îndărăt dela o vreme, dér nu se lasă.

Picioarele i-au mai slăbit, nu-l prea ajută, puterile s'au mai împuținat, dér tot se ține. Barba-i albă ca fulgul de lebédă se lasă pe piept în jos, mustațile cu fire lungi îi acopere gura și prelungeste în sus podoba feței, de par'că veđi pe sfântul Nicolae zugrăvit pe pérétele din drépta al sfintei biserici. Păru-i móle ca lâna și cărlionțat se răstrînge peste gulerul cămășii, érá ochii lui stinși și-au perdut par'că colórea,

și se invioréză numai, când și-duce aminte ceva din tinerețe, oră când cântă cu oțatură adénci vre-o imanea turcescă. Atunci luminele-i clipește repede deasupra celor doi obraji aprinși.

Moș Stan n'a necăjit pe nimeni și nică n'a fost supérat de vre-unul în viața lui. El judecată n'a avut, nică chiar martorul cuiva în vre-o daraveră n'a fost, pentru că asta a moștenit'o dela tatăl lui. De câte-ori se necăjea în viața lui, de atâtea ori vedea pe tatăl său bătrân, încrunțat și uitându-se necăjit la el și apoi par'că audea prin vânt: să fugi de judecată... și a fugit așa, că acum trăiesce singur cu baba Marina și, cu toate că e în mijlocul satului, pe trece ca un pustnic totă săptămâna și dór sêrbătórea de dimineță își ia bétul lui de nuc cu cójă, lung de statura unui om și cu o cruce în vérf ca un reschitor, se duce la sfânta biserică, se închină, își dă leturghia și se întórce éráși acasă, unde Lăbuș îi ese înainte, dând din

tră Ladybrand-Vynburg, pe care Burii s'au și retras înainte de ce Englesii li-ar fi tăiat linia.

In urma acestei retrageri, trupele engleze au ocupat Wepener și Dewetsdorp. Acesta este succesul lui Roberts după 6 săptămâni de ședere în Bloemfontein. Succesul acesta însă nu este nici pe departe deplin și asigurat. Roberts mai are încă de lucru și cu Burii, cari îi neliniștesc aripa stângă. O armată inamică s'a aruncat asupra generalului Methuen, care stă izolat în Boshof și a cărui sorțe poate să devină critică, dacă nu va căpăta ajutor de cu vreme. Vor mai trece încă vre-o două săptămâni până când Roberts se va vedea asigurat și din partea aceasta. Și asta va merge tot așa înainte, și mult va trece încă până când Englesii se ajungă la granița Transvaalului, unde Burii sunt puternic întăriți.

Din scirile din urmă sosite pe câmpul de război însemnăm încă următoarele:

După retragerea Burilor din Dewetsdorp spre Ladybrand, cavaleria engleză de sub conducerea generalului French a plecat să-i persecute. Se afirmă, că French a trecut deja peste riul Modder și a avut deja o ciocnire cu Burii, cari deși au avut pierderi însemnate, tot n'au putut fi opriți în calea lor. Burii erau conduși de generalul De Wett.

Intr'aceea vedem, că deși toate națiunile Europei simpatizează cu Burii și cauza pentru care se luptă ei acum mai bine de o jumătate de an, totuși guvernele și capetele încoronate privesc cu nepăsare la măcelul din Africa de mătă-și și nici unul din ele nu-și ridică glasul împotriva acestei barbarii. Voința guvernelor și a principilor încoronați stă pretutindeni în opoziție cu voința popoarelor, ce le ocârmuesc, despre ceea-ce dă un strălucit exemplu războiului de față, dăr mai ales purtarea guvernului din Berlin, care a dat de seire deputațiunei Burilor, care se află acum în Europa, că n'are ce căuta în capitala mării Germanii. Asta nu mai e neutralitate, ci un sprijin indirect, cel dau conducătorii statului german Angliei contra Burilor. Dăr Germania oficială își mai arată sentimentele sale ostile cauzei Burilor și în altă privință. În colonia Cap s'a început o neîndurată gônă împotriva Olandesilor, cari au prins armele. După sugrumarea res-

căleii mulți din ei au fost prinși și aruncați în închisore pe decii de ani, secuestrându-li-se moșiile. Englesii i-ar fi și împușcat până acum ca pe nisce câni, de cum-va nu s'ar fi temut, că tot așa vor face și Burii cu prizonierii englesi, răsbunând prin glonț și spândurătoare sângele fraților lor. Sôrtea însă la care au ajuns Olandesii din Capland i-a îndemnat pe o mare parte din ei să-și părăsescă vetrele străbune și să-și caute altă patriă în colonia germană din Africa apusenă. Guvernul german însă a dat ordin autorităților coloniei să ia toate măsurile spre a împedeca imigrarea Olandesilor în colonia germană.

Etă așa-dăr cum Burii sunt dați legați de mâni și de picioare pe mâna tiranilor lor, par'că ar fi o turmă bună de junghiat, și etă cum Europa îmbetrănită în păcate stă cu mâinile în sin și nu cutază a dice o vorbă măcar în folosul acelu eroic popor, care poate fi pus ca exemplu de bravură și bărbăție, de devotament și jertfe uriașe pentru cauza libertății lui.

D. Gentz, corespondentul la Pretoria al ziarului „Taegliche Rundschau“ din Berlin, scrie că, într'una din zilele lui Martie, ofițerii englesi prizonieri, internați în imprejurimile spitalului Crucei Roșie olandese din acel oraș, au batjocurit un grup de răniți burii, cari treceau pe acolo. Publicul scandalizat de purtarea neumană a ofițerilor englesi, a cerut transferarea prizonierilor în altă parte, pentru a scăpa pe bravi apărători ai patriei de batjocura Englesilor.

D. Gentz mai citază un exemplu de modul cum Englesii tratază pe prizonierii burii:

Făcând prizonier pe șeful unei trupe, care primise două tăeturi sdravene de sabie la cap, Englesii îi legară mâinile și picioarele și-l aruncară într'o căruță, unde fu lăsat 25 de ore fără nici o hrană. Soldații îl brutalisară și-i tăiară barba. Intr'o noapte comandantul bur reuși să fugă, scăpând de neomenesca tratare a Englesilor.

SCIRILE DILEI.

— 15 (28) Aprilie.

Asociațiunea pentru sprijinirea învățăcelilor și sodalilor români meșeriași din Brașov își va ține adunarea generală mâne, Duminecă în 16 (29) Aprilie, la 2½ ore p. m. în sala Asociațiunei (Str. Hirscher nr. 15.) La ordinea diley va fi, între alte agende de interes, și alegerea comitetului pe un nou period de trei ani. Ar fi foarte de dorit, ca să participe la adunare cât

mai mulți dintre fruntașii români, fiind la ordinea diley cestiuni de mare interes pentru viitorul societății.

Meeting naționalist în Bêrlad. A doua zi de Paști s'a ținut în Bêrlad o mare intrunire, spre a serba aniversarea grandiosei adunări de-acum un an, convocată de comitetul național studentesc din Iași, în care adunare s'a fost dat primul semnal al luptei contra pericolului jidovesc. Dnpă-ace a fost aclamat ca președinte d-l căpitan Teodor Udrea, acesta a deschis intrunirea. S'au ținut mai multe discursuri de cătră studenții Ghinea, Carp, apoi de cătră d-nii Gheorghenide, V. Brăescu, președintele comitetului național studentesc din Iași, și în fine de meritatul profesor al liceului din Bêrlad I. Popescu, care dîse, că se lapedă de politică și se înscrie în rândurile naționalistilor. În fine, în mijlocul unei mari însuflețiri, adunarea a primit următoarea moțiune propusă de d-l V. Brăescu:

„Cetățenii Români Bêrladeni, adunați în intrunire de aniversare a meetingului de-a doua zi a sfîntelor Paști de anul trecut, convocat de cătră comitetul național studentesc din Iași, au dînd cuvîntările oratorilor cu privire la succesul reșurtat de cauza noastră în cursul activității acestui an, cât și pîtrunși fiind de pericolul, ce ne amenință din partea jidovimei, ce ne-a copleșit țera, își iau energic angajamentul de-a continua lupta pentru triumful cauzei sfînte naționale“.

Familia regală română. De present toți membri familiei regale române petrec la Abbazia. În 25 Aprilie st. n. a sosit acolo și principesa moștenitoare a României cu miclele principese, ficele sale. Familia regală va sta la Abbazia trei săptămâni, apoi va merge pentru câte-va zile la Sigmaringen, de unde se va întorce în țară între 7 și 9 Mai st. v. Pe la jumătatea lunii lui Mai st. v., Regele Carol, precum se anunță, va merge împreună cu principele Ferdinand să viziteze esposiția din Paris, unde vor sta mai multe zile. Totodată se mai dîce, că în August a. c. Regele Carol va visita la Ischl pe împăratul Austriei.

Resolvarea conflictului pentru ostrovul de pe Dunăre. Se cunosc dese și repetatele conflicte, ce s'au iscat între statul român și cel bulgar, din cauza insulei Bujorescu. Acum ministrul de externe al României, în înțelegere cu ministrul de externe al Bulgariei, au luat inițiativa, ca după-ace vor scăde apele, să numescă o comisiune mixtă compusă din Români și Bulgari, cari să stabilească posesiunea ostroavelor în litigiu, pentru a nu se mai da naștere pe viitor la asemenea conflicte.

Societatea de lectură „Petru Maior“ invită la serata literată-musicală urmată de dans, ce o va arangia în Buda-

pesta la 5 Mai st. n. 1900 sub patronajul Ilustrității Sale d-lui Dr. Alexandru Mocsonyi, cu grațiosul concurs al d-șorelor Virginia Gallu, Valeria Popp și Clotilda Oltean și al artiștilor băieți Ernst Lenghel de Bagota și Iuliu Pușcariu. Inceputul la 7½ ore sêra. Intrarea: de persoană 4 cor. și de familie 10 corone. Taosele și supra-solvirile marinimose sunt a-se trimite la adresa societății (Molnâr-u. 20, II, 10) și se vor chita pe cale publică. — Comitetul societății.

Inspecțiunea porturilor Dunării. Ministrul român al lucrărilor publice d-l I. C. Grădișteanu însoțit de d-nii Aug. Saligny, directorul lucrărilor portului Constanța și de d-l C. Davidescu, directorul serviciului hydraulic, au sosit la Turnu-Severin Joi dimineța. După-ace au traversat pe vaporul „Basarab“ canalul Porților de Fer, trecînd pe la Cladova, unde sunt carierile de pîtră, la Turnu-Severin, ministrul a fost primit de autoritățile și notabilitățile orașului și de un public foarte numeros. D-l ministru a inspectat apoi cheiul, căpitania portului, vămile magaziiile, atelierile, șantierile navale ale regiei și serviciul hydraulic, unde a făcut să i-se dea numărăse deslușiri din partea inginerilor ce-l însoțeso. La amîdi ministrul a plecat cu vaporul „Dunărea“ spre porturile dela Gruia, Cetate și Calafat.

Din Brăila primesce „Apăr. Naț.“ o veste îmbucurătoare: Pe piață a început o mișcare comercială cum de mulți ani nu s'a vădît în Brăila. Aprôpe 130 de vapore sunt deja angajate pentru a încărca rapia comandată pentru străinătate din recolta viitoare.

Comoră într'o cismă. Din Timișoara se telegrafază, că alaltăieri s'a prezentat la o cassă de bani de acolo o fetiță îmbrăcată sêracăcios, ca să schimbe o hârtiă de o mie florini. Funcționarului i-s'a părut lucrul suspect și a avisat poliția, care numai decăt s'a prezentat la fața locului și a constatat, că fetița cu numele Matilda Coray, este ficea orfană a neguțătorului din acel oraș, Coray, care a murit anul trecut. Fata în timpul din urmă se susținea din cusut. Dilele trecute fata aduse din podul casei, între alte lucruri, și nisce cisme rămase dela tatăl ei, pe cari le duse vecinului pantofar să-i facă din ele o părechă de pantofi. Când pantofarul desfăcu cismele, spre marea lui mirare, află într'una o bancnotă de o mie florini, pe care sta scris într'un colț: „Ajutor în timpuri grele“.

O senzațională încercare de jăfuire. Din Becicokerecul mare se scrie, că în comuna Nagy-Jésa s'a sevârșit o încercare de jăfuire, care a produs mare agitațiune aprôpe în întreg comitatul. Lucrul s'a petrecut în sinul unei familii fruntașe unguresci. Anume marele proprietar de

codă, sare pe dînsul și-l sărută pe mâni. A avut numai două fete, pe care le-a dat de mult pe la casele lor și acum — întocmai ca o pasere călătore nu se mai gîndește la alt-ceva și nu vorbește de alt, decăt să-l ierte Dumneșeu cu bine, fără chin și ca pe un bun creștin.

Despre ale imormântării și despre toate cele ce trebuiesc după mörte, s'au îngrijit amîndoi și toate sunt gata, cu toți s'au iertat — după legea creștinăscă, — așa încât mâne de s'ar pune în pat ori-care din ei, n'o să lipsescă nimic. De câte-orî vorbește moș Stan cu baba Marina despre astea, de atâtea-orî oftază din adîncul pieptului, că i-se rupe inima de ce-o să se alegă de bietul Lăbuș...

Nu e ușor să te despartî de un căne pe care-l crești de atîta vreme și care ți-a făcut atîtea în viața. Ca Lăbuș nici n'a fost și nici n'o să mai fie vre-odată căne pe lume. Odată, de demult, de demult, moș Stan se întorcea de la câmp și s'a abătut pe la stîna lui Mitrea din

mijlocul Bărăganului. Stătuse cestătuse de vorbă și, când a dat să plece, a vădît mai mulți cățeluși, cari se încurcau prin picioarele oilor ca niște mielușei. S'a rugat de Mitrea să-i dea și lui un cățel și i-a dat pe Lăbuș și un ciobănel mai iscusit l'a învățat pe moș Stan să-i taie lui Lăbuș vîrful cōdei și al urechilor și să-i ardă botul cu un fier roșu, și așa a făcut moș Stan, ér Lăbuș s'a făcut cel mai vrednic și al mai réu...

Căne ciobănesc, voinic de duce o ôie în gură, cu pîrul lung de-i atîrnă miștele ca la o capră, cu ochii galbeni, rotunzi ca niște mărgele și-i jōcă în cap și-i clipește genele ca unui om desghiețat. Câte nopti n'au petrecut numai amîndoi, moș Stan și Lăbuș, prin balta plină de dihanii, ori pe pustiul de câmp plin de jigăanii, și de câte-orî n'au fost numai amîndoi în călătoria mai lungi și cu primejdii, când Lăbuș a fost cel mai bun și cel mai iscusit tovarăș!

Așa a fost Lăbuș în tot-déuna și așa a rămas réu, Dómne ferește, de nu te poți apropia nici de un cap de ață din al casei lui moș Stan. Când e în bătătură, cât e nopțica de mare, — vara și iarna — se rotește de jur împrejurul casei și latră de ar scula și morții, ér de avutul lui moș Stan nu se ating nici stafiele.

Trei suflete, trei tovarăși din viața acésta. dintre cari doi tîrîndu-și diley de ađi pe mâne și pregătindu-se pentru pedepsă ori pentru rêsplata de dincolo, altul veghind și întovărășindu-și stăpânii...

E în mieđul verii. Tōtă dîua a fost o căldură de par'că ți-se topeau și ôsele din tine. Pe sub sêra începe să adie băltărețul și cei rămași în sat stau în cămăși pe prispă și sorb cu tot sufletul rēcorēla adusă de vînt. Pe cerul cenușiu călătoreta vecinică, Luna, mână la vale, luminându-i-se calea de strălucitōrele

făclii, ér rađele-i se resfrîng pe păreții văruiți ai caselor și luminează bătăturile de ți-ai înnumēra firele din barbă...

Moș Stan, cu picioarele atîrnate pe prispă, cu pieptul desfăcut, cu pletele-i și barba stufoasă par' că ar fi o arătare în mijlocul nopții, stă de vorbă cu baba Marina în fața casei. La doi pași înaintea lor, Lăbuș cu capul pe labele de dinainte, stă liniștit și se uită drept în fața alui de vorbește și urmăresce fie-care deschidetură de gură, par' că ar vrea să sôrbă vorba scăpată, par' că ar vrea să nu-i scape nici o mișcare de mână. E nōpțea târđiu și genele nici unuia nu s'au îngrenuiat. Razele făcliiilor vecinice luminează ochii stînși ai lui moș Stan, și par' că se prelungesc în ochii lui Lăbuș și așa ochii amîndorora se țin strînși legați și se privesc ca într'o oglindă... În spre miază-đi a cădît o stea... Moș Stan face semnul crucii de mai multe ori, baba Marina după el, ér Lăbuș ridică ascuțitu-i cap de pe

pământ M. Gilde, fiind-că făcuse anumite reparaturi la casă, se retrase pentru nopți împreună cu fiica sa într-o odaie, unde se culcară. Pe la mezul nopții însă, bătrânul Gilde sări înspăimântat din așternut, căci auzise în odaia vecină orbecând cineva prin întunec. Aprinse repede un chibrit ca să aprindă lumina, dar în acel moment o figură, care pe față era unsă cu funingine, sări asupra lui, îl prinse de gât și-i astupă gura: „Dă-mi banii!“ strigă necunoscutul. Gilde cu mare greu se liberă un moment din ghiarele streinului și dăcu cu glas tremurător: „Ce bani? Eu n'am obiceiul să țin la mine bani“. Streinul însă scia sigur, că Gilde primise în aceeași zi pentru o moșă a sa, pe care o vânduse, 3200 fl. și de aceea din nou îl prinse de gât și începă a-l sugruma. În această sbuciumare fata se deșteptă, aprinse imediat lumina și privi spăriată asupra nălcucii, în care cunoscu pe un unchiu al său. „Ioasi, tu ești jăfuitor!“ strigă atunci fata cât o luă gura, er jăfuitorul văzând, că e descoperit, scose din buzunar o bărdiță și lovi cu ea de două ori în față pe sârmana fată. Dar nu-și pută continua sângerorul măcel, căci în urma strigătelor săriră servitorii în ajutor și jăfuitorul o luă la fugă. Gendarmii încă în aceeași noapte merse la casa tinerului jăfuitor, care era din părinți cu vață, der rău crescut, mare ștrengar, care la școlă n'a vrut nici decum să învețe, ci era un blăstemat de prima ordine. Acum își deschise el ochii trăgându-și sâma de ceea-ce a făcut, a luat un ștreang și s'a spânzurat. Când gendarmii ajunseră în locuința lui, îl aflară spânzurat, trupul însă îi era încă cald. Gendarmii îi tăiară strângul, îl frecară bine pe trup și isbutise chiar să-i scape viața de ștreang, spre a i-o păstra pentru temniță.

Crima din Fălciu. — O crimă îngrozitoare s'a comis zilele trecute în târgul Fălciu. O fiică a tăiat dintr-o dată capul mamei sale, o bătrână de 70 de ani. Eță împrejurările: Fata Anica Fana, în etate de 40 de ani (!) și orfană de tată trăia împreună cu mamă-sa din venitul pe care le aducea două vaci. Cu locuință proprie mare și frumoasă; cu antecedente fără pată, văduva Maria Fana și fiica sa Anica erau respectate în târgul Fălciu. Acum înaintea săptămânei patimelor, Anica se apucă de spulcui casele. Mamă-sa bătrâna era scutită dela o asemenea ostenelă. Sâmbătă înaintea Floriilor, Anica văruia și mamă-sa stetea pe pragul casei. Într-un moment de neexplicabilă furie, Anica acum sărită din minți, ia o bărdiță bine ascuțită, care servea pentru tăiat lemne, și fără să dăcă cărc trăneste o puternică lovitură în ceafa mamei sale, încât capul se despărți de corp. Sângele împrăscă față nebunei, care înspăimântată, începe a căra pământ peste sângele cald curs din corpul mamei sale. Se dă alarma, satul tot e în picioare, mili-

tenii și garnisona arestază pe nebuna furioasă și o lăgă bine. Autoritățile din Huși au venit la fața locului. Până să fie dusă la Huși, ucigașa și-a revenit în minți și ceea-ce e mai curios e, că nu-și mai amintescce nimic din cele petrecute. Când i s'a relatat despre ce comisesse, nenorocita matricidă începă să-și rupă hainele, pērul și carnea de pe dēnsa. Nu se scie unde va fi trimisă, la casa de alienați sēu la închisōrea corecțională. Impresiunea printre locuitorii din județul Fălciu e fōrte mare.

Inchiderea băilor dela Zizin. Reprezentanta orașului Brașov, în ședința sa de Joi, a hotărât cu majoritate de voturi a se închide încă în decursul acestui an băile dela Zizin din cauză, că au adus prea puțin venit, er cumpărător pentru ele nu s'a aflat, ba nici nu s'a oferit nimenea să le cumpere.

Foc. În comuna Breaza din comitatul Făgărașului s'a iscat într-una din nopțile acestei săptămāni un foc mare, care a prefăcut în cenușă vre-o 40 de case, împreună cu clădirile lor laterale.

Dentist pe câmpul de rēsoi. Guvernul engles s'a îngrijat, ca soldații englesi să aibă și doctori de dinți lângă ei. A trimis pe câmpul de rēsoi pe cel mai vestit dentist engles, Dr. Newland Pedley, ca să vindece durerile de dinți ale luptătorilor contra libertății bietilor Buri, și la oas de lipsă să dea ajutōre celor ce li-se rup fălcile de cătră Buri. Bun guvern, nu-i vorbă!

Un pod de fier surpat. În comitatul Heves din Ungaria s'a întemplat Sâmbăta trecută, că un pod de fier al căilor ferate, ce duce peste Tisa, s'a surpat tocmai în momentul, când abia trecuse peste el un tren de povară încărcat cu pētră. A fost de mirat, că podul s'a surpat tocmai în momentul, când trecuse peste el și ultimul vagon. Dăcă numai cu câte-va secunde s'ar fi întemplat mai curēnd, întreg trenul ar fi cădūt în Tisa. Până se va direge podul, comunicațiunea se va face pe luntre.

Conflictele între pescarii romāni și ruși. În urma deselor și numărōselor conflicte ivite între pescarii romāni și ruși din cauza continuei schimbări a gurei canalului, numit Storie-Stambul, în apropiere de Sulina, s'a numit câte-o delegațiune din partea Rusiei și Romāniei, care se vor întruni la Iași în cursul acestei luni spre a studia și decide asupra modului cum trebuie aplanate diferendele între pescari. Guvernul român a numit ca delegați din partea sa pe d-nii Dr. Antipa, Picleanu și maior Popovăț. Din partea Rusiei vor fi tot trei delegați.

Aniversarea fundării Romei. La Roma, unde cultul antichității se păstrează cu sfințenie, nu se uită nici-odată de a se serba aniversarea fondării Romei, care

cade întotdeauna la 8/21 Aprilie. După calculele lui Varron, cetatea eternă sēu urbs a implinit anul acesta 2654 ani de existență. Acastă aniversare a fost sērbătorită acum cu o deosebită solemnitate. La serbare au participat Regele și Regina și tinerimea școlară.

Un proces curios se va judeca la Chicago. Sērbătorindu-se victoria dela Manila (Filipine) a Americanilor, un comerciant a comandat 5000 de medalii ale admiralului Dewey. Aducēndu-i se medaliiile, el le refușă pentru motivul, că ele înfățișeză pe admiral cu un negel pe nas. De aci reclamația, fiind-că fabricantul medaliiei sustine, că în realitate admiralul are un negel, pe când comerciantul negă acēsta. Admiralul va fi chemat ca martor și va fi silit să și arate nasul și să i-se măsoare eventual negelul.

Avis. Dela Magistratul orașului Brașov primim spre publicare următoarele: Conform anunțului din 4 l. c. sub Nr. 2832/900 se aduce la cunoștința tuturor posesorilor de cai de pe teritoriul Brașovului, că administrația militară va asenta caii necesari în cas de mobilizare în 1 și 2 Maiu n. în târgul de vite din loc și anume: în 1 Maiu vor fi vizitați caii posesorilor locuitori în Brașov-Cetate și în suburbiile Scheiu și Blumenă; în 2 Maiu a celor din Brașovul-vechiu, Stupini, Fabrica de zahar, Noț, Dērste, Timișul de sus și jos și Predeal.

În scopul înființării casei naționale cu muzeu național istoric, etnografic și etnologic, comitetul central al Asociațiunei a dechis o loterie de efecte, avēnd să se efectueșă sorțirea la 31 Mai. Ca Romān bun, datorî suntem să spriginim cu toții realizarea acestui plan și să cumpērăm losurile loteriei pentru casa națională tōte până într-unul. Cel ce nu cumpēră măcar un los de acestea rău face, întrelăsând a sprijini o întreprindere culturală romānescă, ale cărei răde binefăcētōre asupra noastră a tuturor Romānilor au să se reverse.

Losuri se capēta la biroul Asociațiunei în Sibiu, str. Morii Nr. 8, la tōte băncile și librăriile romānesce, la colecturi și trafice și costă numai 50 cr. un los, cu care între mulțimea de căștiguri în valōre totală de 25,000 cor. poți căștiga eventual căștigul principal, care singur prețuesce 10,000 cor.

În sērbătorile Pascilor ne-am bucurat de-un timp frumos. Prima zi a fost tot-odată cea mai veselă și mai frumoșă zi de primăvară, ce am avut-o până acum. Invierea și serviciul divin la tōte bisericile romāne din loc a fost înălțătōre. În biserica S-tei Adormiri din cetate a cântat corul mixt condus de d-l profesor P. Dima; la S-tul Nicolae a cântat corul de studenți, condus de d-l prof. de musică G. Dima. Luni și Marți s'au ținut petrecerile anunțate ale societății sodalilor romāni și petrecerea arangiată de cătră elevii școlii co-

mercioale romāne gr. or. din Brașov. Cea dintăiu a fost bine cercetată de cătră meseriași și popor. Petrecerea studenților a intrunit un public puțin numeros, dēr a fost animată.

Serbarea de Mercuri a „Junilor“ a fost asemenea favorisată de un timp frumos. Se pōte dīce cu drept cuvēnt, că aprōpe întreg Brașovul a eșit pe promenada din Grōveri, unde cânta musica militară, ca să vadă convoiul „Junilor“ călări. „Junii“ au fost frumoși, aveau cai buni, curăței și cu cōmele și cōdele impondobite cu pantlici. Junii albi au fost cu vre-o 8—10 mai puțin ca altă-dată.

N'au putut să trecă nici aceste sērbători, fără ca poliția din loc să-și desfășure cunoscutul zel în a vēna după tricolorul nostru. Astfel comisarul poliției, care avea inspecțiunea cu ocaziunea petrecerei arangiate de cătră elevii școlii comerciale, a provocat o scenă penibilă, descoperind pe la orele 11, după-ce se începuse dansul, că două dintre dansatōre (domnișōrele Brănișce), îmbrăcate în costum național, purtau una bete cu țorțori tricolori, er cealaltă avea mărgele legate cu pantlici roșii, galbene și vinete. Acēsta a fost de-ajuns, pentru ca comisarul să dea de scire amintitelor domnișōre, că trebuie să lapede tricolorul, care nu este permis, căci la din contră se va vedē silit a dispune să se ia cu forța. În urma acēsta și după ce comisarii n'a vrut nicōdecum să înțelēgă, că costumele naționale își are colorile sale întregitōre, cari sunt cele roșii-galbene-vinete, prin cari însă nu se face nici o demonstrația oprită de lege sēu de ordinațiunî, damele amintite au depărtat betelele și pantlicele de pe costumele lor și curēnd după aceea au părăsit sala de dans.

Credeam, că s'a mai domolit furia poliției noastre de-a urmări ori ce simulacru de tricolor romānesc, dēr s'a dovedit și de astă-dată, că mania ei de persecuțiune a devenit incurabilă. Nu vede, că se face numai de ris cu asemenea procederi, când chiar și „patrioții“ din comitatul Mureș-Turda găsesc, că colorile roșu-galben-vēnăt sunt nedeslipite de costumele naționale romānesce și că prin urmare nu lusemnă nici o demonstrațiune.

La ce absurde rezultate duce o astfel de scotocire după colorile noastre, o dovedesc și cercetările minuțioșe, ce s'au făcut și de rēndul acēsta din partea poliției la costumele „Junilor“ și chiar și la podōbele cailor lor. Până și ciucurii dela frēnele cailor, ale căror sfircuri erau la vērf vēnēt, galben, roșii, ceea-ce însă numai de-aprōpe vizitându-le se putea distinge, au fost confiscate de polițiști ca oine scie ce corpus delicti.

Vai de statul acela, unde pentru siguranța lui se sēvirșesc astfel de bravuri ridicule, cari însă nu lipsesc nici-odată de-a produce mahnire în popor.

labe și se uită mirat, par' că ar întreba, par' că n'ar pricepe de ce s'au făcut semnele acelea și când moș Stan arată cu degetul unde a cădūt steaua, Lăbuș se scōlă se uită în partea în care e îndreptat degetul... și er se aședă pe labe ca mai înainte...

— Ei, bodaproste lui Dumneșeu, mēi babo, că am ajuns aici! Căți au mai rēmas de pe vremea noastră? Îi înnumeri pe degete și ăia ca vai de ei le curge lăna.

— Ba mai dī, moșule, am avut și parte. Două fete ne-a dat ăl de sus, le-am căpētuit, fiă-care își are rostul ei, bun rău, cum a dat Dumneșeu.

— Despre partea asta, n'am prea fost cu noroc. Sē n'am eu nici un băiat! Nu mē țin cu copii cu fetele astea; pe urmă al Linii mi-se pare cam stricat: a început să bată cărțile, se îmbată sērbătōrea și după tōte astea nici nu scie de Sfânta Biserică; ălălalt al Rădii barim e nătărău de tot, nu-l veți și tu

cu omenii de rēnd nici-odată, vine din câmp și se infundă în baltă și din baltă în câmp, par' că ar fi crescut în pădure.

— Ec'asa și cu tine, s'or mai da ei, le-or veni mai târziu scaun la cap, că dōr nu-i de sēma noastră. Da tu cum erai?

— Când ciorile o să le mai vie, că sunt însurați de câte trei-deci de ani și mai bine... Da eu așa eram? De giaba, n'am avut eu un băiat și pace... Dela o vreme baba Marina începe să moțăie și pe urmă se lasă încet pe prispă, er moș Stan se scōlă, se duce în mijlocul bătăturii, se uită lung pe cer în cele patru părți, se întōrce cu fața spre rēsarit, își face cruce, apoi se întōrce spre Lăbuș, care s'a ținut după el: nopțe bună, Lăbuș, du-te la trēba ta... și se trīntescce pe prispă. De acum liniște cerescă întrepruptă din când în când de sgomotul pașilor lui Lăbuș, care se învīrtescce împrejurul bătăturii ca un cal împrejurul șteajērului, și de lătratul lui prelung...

E în Dumineca Floriilor. Satul par'că-i îmbobocit, copacii zimbitorî rēsună de ciripitul păserelelor vesele, care sar din crēngă 'n crēngă și se sbeguiesc. Câmpia se vede în zare acoperită cu o pojghiță verde. Căldura dulce a sōrelui se înviorēză și se rēspāndescce lin peste tot trupul. Lumea veselă ese dela biserică cu firele de salcie verđi și îmbobocite în stānga, se depărtēză pālcuri, pālcuri de biserică, aruncāndu-și ochii înapoi și făcēndu-și semnul crucei. De la o vreme se aleg și se impart: bărbații ca să cinstescă dīua, femeile să pregătēscă cina.

Moș Stan amestecat printre omenii e mai vesel ca ori-când. Intre cei doi preoți — temelia înțelepciunii satului — vorbesce încet și apăsat în odaia prăvăliei lui Kir Iane, er cei mai tineri stau în picioare cu fețele înainte și cu gurile căscate... Din când în când ciocanele de rachiu se ciocnesc și se aude apoi gālgăitul încet al cuprinsului lor.... Gheorghe a lui

moș Nițu, un diavol și jumătate de copil, se tot învīrtescce pe lângă preoți și urmăresce cu ochii ori-ce ciocan dat peste cap. Moș Stan îl apucă de mână și se uită drept în ochii lui... mē, mē da cum mai semenii cu Nițu, ai învățat carte?... În vremea asta Gheorghe i-a șters bățul lui moș Stan, pe urmă se furișeză printre omenii, ese afară și pușcă la Lăbuș. Ajuns aci, începe să tōce cu bățul printre pari, Lăbuș sare la gard; Gheorghe tōcă, Lăbuș rânjesce; Gheorghe bagă bățul printre nuiele și vrē să-l îmboldescă și-l săcăie de mai multe ori; Lăbuș latră de ia lumea'n sus, se repede la băț și sare în lături să nu-l atingă virful bățului, de la o vreme îl apucă între dinți, trage mārāind. Gheorghe trage, până când îi scapă bățul dintre dinți. Din nou îl bagă, din nou îl săcăie și din nou Lăbuș mai înfuriat îl apucă între masele și trage cu furie, Gheorghe-l scapă, Lăbuș trage și bățul se opresce între nuielele gardului din pricina crucii dela

Noptea invierii la Mănăstirea de Argeș.

În Sâmbăta Pascilor cu trenul de 10, fiind timpul frumos, au plecat, scrie „Rom. Jună”, din gara Pitești, în pelerinaj, familii, tineri și căți-va streini, ca să asiste la serviciul divin, ce se oficiază în noptea *Invierii la Mănăstirea Episcopială de Argeș*, închinată în lauda *Adormirii Stăpânei Născătoare și prurua fecioară Maria*.

La 12 ore din noapte se auzi sunetul cadențat și înălțător al clopotelor, iar pelerinii și multă lume din *Curtva de Argeș* se îndreptară pe *Bulevardul* ce duce afară din oraș, către *Monastire*. Din depărtare locușorul strălucia de lumina care se stre-coră prin cele 16 ferestre ale Nartexului și cele 32 ferestruie ale turlor.

Convoul mergea în o tainică tăcere, cu inimile cuprinse de o dulce simțire de evlavie. După un drum de 10 minute pe jos ajungem la acest sfânt locaș, care datorită pietății române, s'a clădit cu durere ca și statul românesc.

Eșia cu *Invierii* și la lumina lumânărilor vedeai cum se înalță feeric în văzduh această podobă monumentală a țerei și cuprinsă de admirațiune scânteiază ochii la lumina aurie ce se reflectă de la cele 247 flori ale galerii, ce înconjură platforma. Crucile de aramă aurită și nenumăratele cruciulițe de aur semănate pe semicupole scrucei ca stelele pe bolta cerescă, ér per-dute în văzduh străluciau cele 35 de vir-furi ale paratrăsnitelor.

Cu cântările preoților se îngână sunetul armonios al celor 48 de păsărele de bronz aurit, cari țin în ciocul lor câte-un clopoțel ce sună la adierea zefirului, ce bate pe valea cea răcoroasă a Argeșului.

Apoi credincioșii urcănd cele 12 trepte ale scărei de marmură, închipuind cele 12 nemuri ale lui Israel, intră în biserică, care se scaldă în aur și mărire. În drépta, cum intri, vești portretele și mormintele lui *Neagoie Vodă* și *Dómnei Desrina* cu familia lor, ér la stânga a lui *Radu-Vodă* dela *Afuniți*, ginerele lui *Neagoie*, sub care s'a terminat zăgrăvirea bisericeii. — (1526).

De admirat, pe lângă celelalte podóbe, este *catapésma*, tótă sculptată și aurită în care se oglindește pietatea, arta și poesia naturei; moaștele *Sfintei și Evange-liul* lucrat de *M. S. Regina Elisabeta* în amintirea morței *Principesei Maria*, fiica sa.

Un nou institut românesc de bani.

Somcuta-mare, 25 Aprilie 1900.

On. Redacțiune! Prima consfătuire pentru înființarea unui institut de credit și economii în Somcuta-mare s'a ținut în 16 l. c., la care a participat lamura Românilor Chioreni-Selăgeni. Era încântător și sərbătorec a fi părtaș la acea adunare, în care s'au auđit prea frumoșe vorbiri din partea d-lor George Pop de Băsesci, Andreiú Cosma dir. băncii „Silvania”, Dumitru Suciu dir. băncii „Selăgiana”, G. Achim dir. „Sătmărenei”, Nic. Nilvan, Ioan Serbu, ș. a. Conclusele și debaterile au fost cât se póte de serioșe și bărbătesci, alegându-se un comitet executiv în persónele: Nic. Nilvan, Ioan Serbu, Vasiliu Dragoșiu, Dr. Ladislau Gyurkó, Eliá Pop, Teodor Blaga, Ioan Bohățiel, Augustin Dragoșiu

și Victor Nilvan, cu dreptul de a-se amplifica și constitui între sine.

Acest comitet executiv a ținut adunare în 23 l. c. sub presiul d-lui Ioan Serb, protop., fiind notar d-l Victor Nilvan, alegându-se încă de membri în comitet d-nii George Lengyel, Dionisiu Vajda, Ion Pop-Retegau, Vasiliu Butean, Vasiliu Mureșianu, Ioan Coza, Isidor B. Hangea, Simion Pinte, Nic. Tinc, St. Cuc, Simion Rus, Dr. Iulia Anca, Dr. Ios. Farcaș, Dr. Ludovic Méhes, Simion Mecu, Ioan Gheție, Ioan P. Lazar. Tuturora acestora s'a decis a li-se adresa epistole separate, cu rugarea de a întinde mâna de ajutor inițiatorilor, informând On. public despre scopul, ce se urmărește cu înființarea institutului de credit și economii, ce va purta numele „Chiorana”, ca așa pe când se vor prezenta prin diferitele ținuturi membri esmiși pentru căștigarea de acționari, On. public s'ê fiá deja informat prea deplin despre scopul propus.

S'au emis din sinul comitetului executiv următorii d-nt pentru căștigarea de acționari, anume:

La Oradea-mare, Beiușu, Arad, Hațeg, Hunedóra, Deva, Clușu și în Bănat domni Dr. Ladislau Gyurkó și Victor Nilvan. În Bistrița, Năsăud, Sângeorgiu, Rodna Ioan Serb — eventual cu Victor Nilvan. În Deșiú, Sibiu, Turda, Blășiú, d-nii Nic. Nilvan și Ioan Bohățiel. În Gherla protopopl Ioan Nistor. În Marmăția Ioan Serbu și Nic. Nilvan. În Munții-apuseni Eliá Pop. În ținutul Betleanului Teodor Blaga. Pe riuri și la Lăpuș Vasiliu Dragoșiu, — ér în Selăgiu „Sub Codru” d-l Georgiu Lengyel. Membrii aleși au a-și împlini misiunea până în 1 Iulie.

S'a cetit lista aceloră dintre Români, căroră se vor trimite 400 de prospecte, pentru subscrierea acționarilor. Insuflețirea a fost dela început forțe mare și ea creșce continuu, căci sunt cele mai bune prospecte pentru succesul înființării băncei românesce în Șomcuta-mare. Părerea generală e, că rezultatul va fi la culme, decât se va subscrie un capital fundacional nu de 100.000, ci de 200.000 coróne.

Sperăm, ca așa va și fi!

Chioranul.

Correspondența „Gaz. Transilvaniei”.

Bicaz, (Com. Csik.), 18 Apr. n. 1900

În 15 Aprilie n. c. am petrecut la mormânt pe soția d-lui notar comunal de aici Ioan Urđiceanu, pe d-na *Laura Urđiceanu*, care în urma unui atac de apoplecșiă a réposat repentin în 13 Aprilie n. c. Réposata era o femeie cu educațiune superióra și model de soția. Ceea ce în deosebi o caracteriza, era inima ei nobilă și bună față cu cei suferinți și bolnavi. În comuna noastră Bicaz, care are 6000 suflete și unde spre rușinea secolului present, nu se află medic, timp de 15 ani de când ré-

posata s'a aflat în mijlocul nostru, ea parte prin cunoscințele dobândite prin îndelungata cetire de scrisori medicale bune, parte în urma unei praxe îndelungate, a sciut vindeca și alina durerile aprópe la a treia parte a poporațiunei tot numai gratis, împărțindu-le și medicamente fără plată. Totdeuna, unde i-s'a ivit ocașiă, a fost protectora civilizației și a culturai, a fost mărónă și conducătóra societății inteligentii de pe aici, nisuinđu-se totdeuna a nutri concordia și a stérpi desbinările. De aceea ea de toți era respectată și stimată, ce s'a dovedit și prin mulțimea cununilor depuse pe sicriu.

Poporațiunea din acest ținut și-a arătat recunoscința, luând parte la înmormântare atât din loc, cât și dinprejur, ba și din învecinată Româniă peste 2000 de ómeni, 5 preoți gr. cat., rom. cat. și un gr. or., toți îmbrăcați în ornatele lor bisericesci, afară de aceea au luat parte corporațiunile ambelor societăți de lectură, precum și numérose rudenii, toți deplângénd pe scumpa decedată, ale căreia rămășițe pământesci au fost aședate spre eternă odihnire în ceteriul gr. cat. din loc.

Fie-i țérina ușoră și memoria binecuvântată!

Un membru al Societății de lectură și cânt.

Convocare.

Reuniunea învățătorilor români gr. cat. din despărțământul Ernului, își va ține adunarea sem. II la 9 Maiú n. c. în școala din Giuluș, pe lângă următorul:

Program: 1) Participare la serviciul divin la 8 ore a. m. 2) Deschiderea ședinței. 3) Constatarea membrilor prezenți. 4) Incasarea taxelor curente și restante, precum și desbatere asupra sumei de 40 cor., pe care învăt. Vas. Orăsan, trecéud la școala de stat, nici până în present nu le a solvit. 5) Preleg. practică „Episcopul binefăcător” la desp. III. prin învăt. Tit Pop din Giuluș și „Cerc. Comitat. Ținut” la desp. V și VI-lea prin învăt. Olimpiu Morar din Petri-laca română. 6) Cetirea disertațiunei prin învăt. Nic. Degan din Cucerdea rom. 7) Critica asupra prelegerilor și a disertațiunei în cercul restrins al membrilor 8) Inscirierea de membrii noi și alegerea a 2 delegați pentru adunarea generală, și comitetul central, 9) Alegerea temelor și statorirea persónelor, cari la proxima adunare vor avé a prelege și diserta, precum și stabilirea locului și a timpului ținerei viitórei adunări. 10) Predarea cărților dăruite de Academia Română. 11) Alegerea comisunierei pentru verificarea procesului verbal. 12) Eventuale propuneri și interpelări. 13) Inchiderea ședinței.

La această adunare invităm cu tótă căldura atât pe membrii ordinari, cât și pe directorii școalelor, precum și pe alți binevoitori și sprijinitori ai învățământului poporal.

Lăscud, 25 Aprilie 1900.

Emiliu Frâncu. Ales. Scridon, președinte. notar.

Literatură.

Pentru economii de vite este de neprețuit folos marele și valorosul op **Zootechnia** séu cultura generală și specială a vitelor, de *Dr. George Maior*, profesor de agricultură la școala superióra din Bucuresci (Heréstréu). Deși am anunțat încă de astă-tómnă aparițiunea acestui prețios op, el n'a străbătut până acum în părțile de din-cóce de Carpați. Ađi însé se găseșce în deposit la Tipografia „A. Mureșianu” în Brașov și se póte trimite imediat ori cui îl cere. „Zootechnia” este partea a treia din „Manual de agricultură” al d-lui Maior, care a fost atât de călduros aprețiat din partea întregii presse române și premiat și din partea Academiei Române. „Zootechnia” cuprinde 779 pag. format mare 4° cu 225 figurí și costă 8 coróne (cu posta recomandat 8 cor. 50 bani). Recomandăm economilor noștri de vite această bogată scriere, până ađi singură în felul séu în literatura română.

Tot dela Tipografia „A. Mureșianu” se mai pot procura și esemplare din *partea I* a Manualului: **Agrologia** séu „Agricultura generală”, 524 pag. à 5 cor., (cu posta rec. 5 cor. 50 bani) — și *partea II*, „**Fitotechnia**” séu cultura specială a plantelor cu 611 pag. și 202 figurí. Prețul 8 cor., (cu posta rec. 8 cor. 50 bani).

Povestiri și anecdote populare de *Domețiu Dogaru*, au apărut în editura tipografiei „Aurora” A. Todoran din Gherla ca al 10-lea număr din colecțiunea frumóselor scrieri populare edate sub titlul: „Din literatura poporală”. Prețul 20 bani, séu cu posta 25 bani.

„**Fetele casnice**”, cor pentru trei și patru voci femeesci de *Timoteiú Popovici*. Acestă drăgălașă compozițiă musicală se află de vëndare la d nul autor în Sibiu (seminarul archiepiscopescan), cum și la Tipografia „A. Mureșianu” în Brașov. Prețul 15 cr. (plus 3 cr. porto).

ULTIME SURI.

Pretoria, 27 Aprilie. *Tóte trupele bure s'au retras cătră Wynburg*, unde generalul *Botha* concentrăză tóte forțele. *Roberts* înaintéză cu armata sa grabnic și deja în *dilele proxime* se pot aștepta lupte hotărítore.

Londra, 27 Aprilie. Impresura-rea *Burilor*, cari au asediat *We-pener* și cari s'au retras, n'a succes. *Cavaleria* lui *French* a sosit prea târđiu și ea n'a mai vėđut, decât ariergarda armatei *Burilor* din mare depărtare mergénd pe drum cătră *Ladybrand*.

Dewetsdorp, 27 Aprilie. Englesii au secuestrat tóte vitele și caii din împrejurime și au prins pe acei farmeri, cari au călcat jurământul de fidelitate.

virf, ér Gheorghe cade de-a berbe-leaca. Lăbuș scos din fire se aruncă cu furia peste gard, Gheorghe țipă din tóte puterile, ér Lăbuș îl hărtănesce cum se cade...

La țipetele copilului, cărciuma întrégă e la gardul lui moș Stan. Gheorghe cu picioarele hărtănite, abia póte să spuie, că la mușcat Lăbuș, ér cănele s'a făcut mititel și din colțul în care s'a ascuns priveșce lung la tóte mișcările ómenilor.

— Mánca-l-ai... de ce nu-l legi?
— S'ê-ți mánca tu pe Gheorghe... de ce nu-l înveți minte.

Ochii lui moș Stan se înroșesc, obrajii i se apripșe, vinele i se încordéză, pumnii i se înceleștéză, ér căciula îi sare cât colo de necaz și cu ochii păienjențiți se repede la moș Nițu, care-l aștăpăta cu mâinile ridicate...

— Te mán, uc de viu...
— Ticălose vėtrán...
Par'că sur—doi cocoșei, cari se învață să se Dr.upte... Dér omenii sunt cumiști, *jonsaun* între ei, dá pe

unul într'o parte și pe altul în cealaltă parte... Moș Nițu își ia pe Gheorghe în cărcă și plécă morăind, ér moș Stan intră în casă arătând pumnii.

Au trecut câte-va sėptémáni de atunci. Moș Stan se scólă, într'o dimineță, luceaférul de diuă tot mai lumina și diua se îngana cu nóptea care trece încet. Dă rótă casei și nu aude glasul lui Lăbuș, ocolesce armanul și Lăbuș nicăiri. De-odată aude un gáfăit infundat spre curnic. Se apropie repede, când colo Lăbuș cu gura căscată, cu limba în fundul gurii, inspumat se uită lung, tușesce, cu ochii ațintiți în ochii lui moș Stan, își duce laba la gură, par'că i-ar arăta durerea, apoi un urlet grozav, o găjăială, o tuse înăbușită. Moș Stan i-e frică de turbare, se apropie încet de el, ia laba, îl tirășce afară, îi ia botul între mâni și se uită în cerul gurii. Ochii lui Lăbuș sunt plini de lacrămi, ér moș Stan bagă degetul pe gătul lui

negru și trage afară. O trosnitură ușoră și moș Stan rămâne cu o jumetate de ac în mână. Acum își dá bine séma, lui Lăbuș al lui i-a dat un cocoloș, cu acul în mijloc, cănele a înghițit repede cocoloșul, acul i s'a înfipt în cerul gurii.... Dér Lăbuș acum chelălăie jalnic, alérgă prin bătătură, se trântesce, se tăvălesce, moș Stan după el, Lăbuș nu-și mai găseșce loc... De-odată se opresce în mijlocul armanului, scóte un suspin grozav de a-i crede, că-i om, își mai aruncă ochii lui speriați spre moș Stan, îi dá peste cap și rămâne cu picioarele în sus... a întepenit. Moș Stan își șterge ochii cu dosul palmelor, se uită în sus și dór atăta póte să spună: Ei! moș Nițule, mi-ai luat liniștea... de acum las' pe mine, are s'ê-ți placă și ție...

Grozav s'a schimbat moș Stan în casă. Dela o vreme încóce par'că a întinerit, tótă diulica umblă de colo până colo. Nóptea barim nu

mai are astimpěr, de câte cincisėse orí dá rótă casei, par' că i-ar fífrică de cine scie ce averi. De multe-orí baba Marina își găseșce beleaua cu el, mai ales când se scólă nóptea și trântesce ușile:

— Ce tot umbli de colo până colo, nu mai ai astimpěr, ori de când a murit Lăbuș i-ai luat locul?

— Femeiă, îți crép capul sé nu te mai aud vorbind așa.

Sé nu-i pomenesci de Lăbuș, nici sé te împotrivesci la cele ce spune el, că Dómne feresce, se iuțesce, ochii îi sticlesc, genele îl cli-pesc, par' că l'a găsit alte alea, trăs-nesce și puffesce.

Tot satul a sciut de mórtea lui Lăbuș, dér nimeni nu l'a mai întrebat pe moș Stan de el. Dór odată, era la ómeni, și acolo moș Nițu rinjind a spus așa în lene: da bine ți-l'a înțepat pe Lăbuș, moș Stane, sciu, că dibaciú a fost. Ómenii au ris, moș Stan s'a făcut stacojiu ca macul, ia vėnt sé se repedă sé-l ia de gătlejul increțit, dér un nod i-s'a

Mulțămită.

Adresez onoratului public brașovean, care cu ocazia înmormântării scumpei mele soții a binevoit a lua parte la durerea mea și a-mi procura astfel în marea nenorocire o mângâiere, — mulțămita mea cea mai fierbinte.

Dr. I. Hosanu.

NECROLOG. Din Bucuresci ni-se anunță încetarea din viață a d-nei **Caliopei M. Sulică**, întâmplată Sâmbătă, în 12 Aprilie v. c. în etate de 23 ani. Pe răposata o jălesce înrăstăritul său soț, d-l Mihail I. Sulică cu fiul Mihail, Miltiadi și Sofia Popovici ca părinți, Hareti Popovici soră și alte numeroase rudeni.

— **Eudochia Dănilă** născ. **Hada**, mama d-lui primar **Georgiu Dănilă** din Hunedora, a răposat în etate de 86 ani și a fost înmormântată în cimitirul bisericii române gr. or. din Ighiu în 25 Aprilie n. c. Despre răposata, ni-se scrie, că a fost o femeie foarte bravă, muncitoare și înțeleptă. Era iubitoare de știință și învățatură și a avut mare mângâiere în viață, putând să vadă ca omenii cu carte nu numai pe fiul său, fruntașul cetății și primar al Hațegului, ci și numeroși nepoți, ba chiar și strănepoți.

Fiă-le țărina ușoră!

Mulțămită publică.

Subscrierul birou al Reuniunii femeilor române din loc își împlinesc plăcuta datorie, de a exprima Onor. Institut de Credit și Economii. „Albina” adânc simțita mulțămintă a Reuniunii pentru ajutorul de 400 cor. votat de Onor. adunare generală și în anul acest pentru Internatul-Orfelinat înființat și susținut de Reuniunea noastră.

Brașov, 14 Aprilie 1900.

Agnes Dușoiu, Lazar Nastasi,
președintă, actuar.

Cultura viilor și comerțul de vin.

Credem în interesul cultivatorilor și proprietarilor noștri de vii, de a reproduce în traducere română articolul următor apărut în ziarul „Pester Lloyd” la 11 și 12 Aprilie a. c., sub titlul „Cultura viilor și comerțul de vin”:

Reconstituirea viilor noastre a format în decenii din urmă obiectul îngrijirii muncii și jertfelor tuturor. Toți factorii interesați direct în cestiune, au depus tot zelul și știința lor, ca să reconstituiescă

viile distruse și nimicite de filoxeră etc., după multe încercări zadarnice, au găsit în fine calea, pe care putem purcede cu succes. Unele teritorii însă, pe cari înainte de vreme se cultivă vița de vie, au trebuit să fie părăsite cu totul, ér alte luate din nou în cultură. Am ajuns la convingerea, că costele calcarose sêrace, nu se potrivește de loc pentru vița americană, fiindcă cele mai multe vițe americane nu suportă o dosă însemnată de calce în pământ și prin ea devin clorose, nu prăsesc în destul altoiul, și din cauza costelor prăpăstioase nu e posibil căratul gunoiiului la timpul priincios.

Nu odată, ci de repetite ori au fost schimbate varietățile americane: am început cu Riparia, am trecut mai târziu la Solonis, apoi am luat de-arândul pe cele mai multe varietăți de Rupestris și în fine am obținut, cu anumiți Hibrizi și de Berlandieri, ore-cari rezultate, dér pe terenurile cu calce (var) ușor solubilă, desastrelor covârșesc cu mult rezultatele, încât trebuie să mărturisim, că nu am găsit încă calea sigură pentru reconstituirea.

Deslegarea problemei atâră încă dela viitor și se va pute realiza numai astfel, decât vom înființa câmpuri de experimentație pentru studii și observațiuni științifice cât mai multe. Pentru ca atâră studii să dea ore-cari rezultate, ar trebui să urmărim dezvoltarea viței în cel puțin 6 perioade de dezvoltare, căci după cele 4 încercări dintâiu, încă nu putem conchide la nimic sigur.

În locul acesta însă vom adăoga, că pentru durată tot nu se pôte combate clorosa, și acolo unde se ivesc mai des trebuiesc înlăturat pur și simplu suportul nemotivat și înlocuit cu un altul mai apt.

Este adevărat, că până acum a cam succes de a combate parțial chlorosa prin diferite mijloce și după mari sacrificii și pierderi de timp, — dér nu a succes încă de a face, ca vițele chlorose altoite să producă rod satisfăcător, ca să renteze cultura lor. De aceea pe terenurile, cari conțin mult var ușor solubil și sunt greu accesibile, va fi de lipsă să renunțăm cu totul la altoire de ori și ce soi, seu decât poziția lor superioară face să fie necesară reconstituirea lor prin altoire, — atunci trebuie încercat mai întâiu cu atâră suporturi, cari se potrivește mai bine pe astfel de terenuri. Ca atâră în locuri calde se recomandă: Rupestris metallica, Rupestris Monticola; pentru mai reci Solonis și Rupestris cum și Ibriz de Rupestris, apoi peste tot Monroeder și Rupestris, ca și Berlandiere.

Mai sigur se pot reconstitui acele vii și podgorii, cari au un pământ de bună calitate, și în care reușesc la sigur cele mai multe din varietățile americane cu foia mare pentru suport. Varietățile însă

cu frunza mică americane, trebuiesc cu totul eschise de la port-altoi, și dela ori-ce reconstituire, mai cu sêmă după ce dispunem ađi de materialul suficient din cel cu foia mare, și este deja atât de efuin, încât și-l pôte procura până și omul cel mai sêrac.

Apoi cestiunea cea mai arđendă pentru noi este, cum și în ce mod să altoim? După firma și nestrămutata noastră convingere, singura altoire verde e de folos. Trebuie însă să mărturisim, că și noi am fost la început partizan ai altoitului în lemn (despicătură), mai cu sêmă după ce am văđut, ce rezultate frumoase s'au obținut cu ea în Franca. Dér nu peste multă vreme ne-am convins, că raporturile din Franca nu se potrivește cu ale noastre. Afară de sudul Franței în clima sa domolă și uniformă de caldă, care se potrivește pentru altoitul în despicătură mult mai bine decât clima cea aridă de la noi, și pe de-asupra atâră întreprinderi în Franca găsesc brațele specialiste și capitalul necesar totdeuna mult mai ieftin, decât la noi — totuși sistema aceasta de reconstituire este mult mai scumpă și mai puțin sigură, decât altoirea în frunză. Altoirea în frunză (verde) cu totă clima cea excesivă și nestatornică a dat la noi rezultate în termin mediu foarte mulțămitoare, este ușor și ieftină, încât o putem recomanda tuturor cu conștiința împăcată.

Nu mai trebuie să băgăm de sêmă, ca să nu altoim vița prea de timpuriu, butașii fără rădăcină să nu-i altoim până ce nu au dat 3 foi, ér butașii cu rădăcină să aibă cel puțin două foi, căci alt-fel nereușita este neincunjurabilă.

La altoirea sub cójă, vom întrebuița numai cordele, cari au o creștere vigorosă și bogată și prin aceea ele ne arată dela început, că ele se potrivește bine cu terenul și apoi se întrebuițeză numai corde deplin sănătoase. Să fim cu băgare de sêmă la scoterea lor din pământ și în casuri dubii mai bine să le lăsăm să stea pe loc până în primăvara următoare.

Córdele altoite și bine còpte, ce trec peste contingentul necesar, constituie un supliment însemnat, la acoperirea cheltuelilor de reconstituire, ceea-ce pentru micii cultivatori dela noi este de mare însemnatate.

Pe terenurile fertile reconstituirea viilor nu întâmpină decât nici o greutate, și decât la micii cultivatori și podgorenii nu se observă vre-un progres deosebit, cauza este numai nepăsarea lor. Există sute de de mii de jugere de vii și podgorii de-ale micilor cultivatori, cari sunt cu totul părăginate, seu că sunt folosite pentru alte culturi de mai puțină valoare, dér cari, pe lângă puțină bună-voință, ușor ar pute fi tôte reconstituite.

Țeranul ar pute foarte bine să desfunde érna via sa în timpul când nu are

altă ocupațiune, și în clacă ar căpêta și brațe de ajutor fără de nici o cheltuială; vițe pentru suport de altoi capêta dela stat gratuit, apoi ele sunt atât de eftine, încât și-le pôte procura ușor ori și cine.

La altoirea în frunză, un vier numai în cât-va experimentat, pôte câștiga ușor câte 5 fl. pe đ; și la o ast-fel de plată și vierul cel mai sêrac își pôte ușor procura aracii (parii), goma și gunoiiul necesar, érna el pôte să despice parii în parte, ér ce-a ce altoiesce peste trebuințele sale proprii, ușor le pôte vinde și prin aceea își asigură sie-și nouă isvóre de venituri, prin urmare nu există nici o piedecă, care ar face cu neputință și micului cultivator se rescontituiescă viile distruse de filoxeră. Trebuiesc însă bună voință, puțină încurajare și lucrurile vor merge mult mai bine, decât până aci.

(Va urma)

MULTE ȘI DE TÔTE.

N'ai uitat să vorbești românește?

Ci că a fost odată un fiu de țeran, care a învățat carte multă, atât în țera noastră, cât și prin străinătăți. El învățase medicina și eșise un doctor de frunte. Odată se duse să-și vadă părinții în satul său. Sêra se adunară tôte rudele se vadă pe boerul, ce eșise din satul lor. O rudă mai depărtată, un bătrân deștept și muncitor de felul lui, vrând să ia puțin la vale pe doctorul, încep să vorbească cu el.

— Hei! nepôte, îi fi văđut multe prin cele străinătăți?

— Multe, moșule dragă.

— Ia să vedem nu ți-ai uitat cumva limba? și arătându-i o pisică dișe:

— Cum se chiamă asta, sci?

— Pisică, cum se se cheme...

— Aș! Pécac nepôte, că ai prăpădit atâția amar de ani! asta se chiamă șgărietóre.

Dér asta cum se chiamă? arătându-i focul.

— Foc, cum se se cheme?..

— Aș! asta se chiamă mângâiere.

— Dér asta ce nume are? arătându-i o șiră de grâu.

— Grâu, ce nume se aibă?

— Aș! asta e rodul pământului.

— Dér asta ce este? arătându-i apa.

— Apă, ce se fie?..

— Gêba imi perd vremea, vèd că ai uitat limba părinților, acesta e stingtóre.

Toți riseră de făcură haz de șiretenia bătrânului, și-și dèdeau ghionți, că-l infundase pe boer.

Doctorul, om înțelept, nu se supără de loc, ci rise și el de-a valma cu ceilalți, dér își făgădui în sine, că își va răsbuna. După ce plecară toți pe la casele lor și se liniști tótă lumea, doctorul se sculă, prinse

pus în gât și nu mai pôte scôte o vorbă, s'a întors cu fața dela omenii și ochii lui umeđi i-au întunecat vederea... A înghițit-o și p'asta și de-atunc moș Stan s'a împrietenit cu moș Nițu, par' că le-ar fi făcut-o cine-va și din vere Nițule nu-l mai scotea moș Stan. Ba odată s'au și iertat în fața omenilor, moș Stan i-a spus lui moș Nițu —: Ei, mēi vere, đilele omului sunt inumêrate și Dumnezeu scie cum o să murim, să mē ierți moș Nițule. — Te iert, a spus moș Nițu, iertă-mē și tu pe mine...

In revêrsatul dorilor și cântecul cocoșilor, moș Stan și moș Nițu ies din sat și scoboră alături ca doi copilași spre malul gârlei. Fiă-care cu cosoróbele atârăte pe mâna stângă făcută covrig și cu traista cu merinde la spinare se lasă încet la vale. Au plecat să-și taiă stuf și au plecat în prietenia, că numai așa omul se îndemnă mai bine la trébă. Cărăruia sucită, pe care se scoboră, s'a isprăvit, și din pricina negurii lăsate pe apă nu vèd nici luntrea

unde este priponită. Ajunși la marginea gârlei, fiă-care o ia într'o parte, unul în sus, altul în jos și merg, punându-și mâna la frunte și se pitesc și caută luntrea. Dela o vreme se opresc, și deși nu se mai vèd din pricina negurii tot mai dêsă, glasul innăbușit al lui moș Nițu abia ajunge la urechile lui moș Stan.

— Ei vere Stane, aici e luntrea, mēi vere...

Moș Stan dă fuga, par' că ar fi un flăcău, găsesce pe moș Nițu, deslégă luntrea și o ia la edec în susul apei. Moș Nițu se suie în luntre, se pune la cârmă, și când moș Stan ia funia în mână, ca să tragă în sus, mânilor îi tremură încât o scapă de mai multe-ori.

— Ei, da ce ai de tremurî așa, mēi vere?

— Écă am ostenit și eu, că nu sunt mititel.

Și în gândul lui luntrea, în care sta moș Nițu, sêmênă grozav cu fundul unui cosciug și se cutremură...

Au plecat în susul apei, moș Nițu împinge luntrea la adânc cu

opacina, moș Stan a luat funia la spinare și urcă.

Luntrea taie apa lină încet și fășiiturile apei se perd domol în urma luntrei. Din când în când, moș Stan mai cade ingenunchi, dér se scolă repede și se uită în urmă, ca să scie de nu l'a vèđut tovarășul. Au urcat-o destul. Se opresc. Moș Stan ia funia, o face colaci, o aruncă în luntre, apucă marginea luntrei, o trage la mal, sare în lăuntru și ia vâsla din mâna lui moș Nițu:

— Lasă, te trec eu.

Mânilor nu-i mai tremură, ochii îi jócă în cap, brațele îi s'au întărit, vinele îi s'au încordat! Se așeză la cârmă, ér moș Nițu pune o scândură de-a curmezișul luntrei și se pune în fața lui. Au îndreptat luntrea drept dincolo.

Prin negura fumuriă nu se mai vede la doi pași. Apa curge lin la vale și lovesce de còstele luntrei, unde se aude din când în când câte-olipăitură, care trece repede, și după dênșă vine alta și ér așa: sunt micile vâlurețe care se sparg de lemnul de salcie, care plutesce ușor-

rel ca un fulg... Sunt la mijlocul gârlei.

De-odată mintea lui Stan se întunecă, tremură, dă să ridice opacina în sus, ér o trânteste cu putere în apă. Îi vine să dea numai odată...

— Oi fi ostenit, mēi vere, dă să mai vâslesc și eu.

— N'am ostenit, las'o... Și mânilor lui string cu putere opacina.

Moș Nițu își deslégă traista, scôte un ștergătel vèrgat, apoi se aplécă pe marginea luntrei își sumete mânele, își împreună pumnii și începe să-și stropescă fața cu apă... De-odată moș Stan dă drumul opacinei, se repede cât ai clipi, apucă cu putere amândouă piciorile lui moș Nițu, le ridică în sus și îi dă drumul pe marginea luntrei.

— Câne... ai să te întâlnești cu Lăbuș. Du-te, câne!

O pleoscăitură puternică, un gemut întunecat, apoi capul lui moș Nițu mai ese de două-ori la suprafață și după aceea normențul s'a bătătorit pe veci... *)

*) Din albumul jubilar, de dicat lui Titu Maiorescu 15 Febr. 1900.

o pisică, îi legă de codă o cârpă unsă cu gaz și merse apoi la casa bătrânului mulcalit, dete foc cărpei dela codă pisicii și îi dedă drumul în șira cu grâu, apoi alergă la ferestra odăii unde durmia bătrânul și începu a striga:

„Scală iute, moșule, căci sgaritorea cu mângăierea în codă a intrat în rodul pământului, de nu sai cu stingătorea, s'a sfișit cu rodul pământului“.

Unchiașul buimăcit de somn și neînțelegând ce-i spunea, întârziă a eși afară, ér când mai apoi eși și vedu, că grăul prinsese foc, începù să certe pe doctor, că de ce nu i-a vorbit la înțelea românește.

„Apoi nu mi-ai spus d-ta, că așa se vorbesce românește? de ce te superi...“

Lumea, care se adunase, stinse focul, nu arsesse decât câțiva snopi, dér unchiașul nu mai făcu glume cu aceste cuvinte.

O nouă Californiă.

S'a anunțat că căutătorii de aur nuse mai duc la Klondyke, ci la Cap-Nome, pe cóstele oceanului Arctic. Cinci-deci de mii de aventurieri au și părăsit Seattle din Statele- Unite sau Victoria, îndrumându-se spre nouele mine.

Prețul alimentelor la Cap-Nome, ca esagerația, întrece tot ce s'a pomenit până acum.

La unicul restaurant, ce se află acolo, se iau următorele prețuri: șuncă și ouă, 10 franci; trei ouă făcute ochiuri 10 franci, o pâne 10 franci; cafea și o felie de pâne cu unt 5 franci.

Cartofi costă 50 franci suta, pătlăgelele 20 franci banița.

Un ras se plătesce 5 franci, un tuns 7,50, o baie 10 franci.

Spălătoresele iau 3,75 franci pentru spălutul unei cămăși.

Dalgherii sunt plătiți cu 7,50 ceasul, și pe o căruță cu un cal se dă 56 franci pe cés.

Prognoza timpului.

(După călindarul căpit. Spăriosu.)

Săptămâna din 29 Aprilie—5 Mai: ploios în 2 și 3 Mai.

Săptămâna din 6—12 Mai: turbure, ploios va fi din 9—12. Iet-colo furtun.

Căalendarul săptămânei.

APRILIE. are 30 zile. PRIER.

Dilele	Călend. Iul. v.	Călend. Greg.
Dum.	16 † S. Toma, S. Ag.	29 Robert
Luni	17 C. P. Simeon	30 Catarina
Marti	18 † C. p. Ioan	1 Mai. Filip.
Merc.	19 † C. Ioan în Peșt.	2 Atanasi
Joi.	20 C. Teodor Tridin.	3 Aflarea sf. †
Viner.	21 S. m. Ioan Teod.	4 Florian
Sâm.	22 S. p. Teodor. Sic.	5 Piu V., Goth

Prețurile cerealelor din piața Brașov.

Din 27 Aprilie 1900.

Măsura său greutatea	Calitatea.	Valuta în	
		Kor.	fil.
1 H. L.	Grăul cel mai frumos	12	40
"	Grău mijlociu . . .	11	80
"	Grău mai slab . . .	11	40
"	Grău amestecat . . .	9	60
"	Săcară frumoasă . . .	7	20
"	Săcară mijlocie . . .	6	80
"	Orz frumos . . .	7	40
"	Orz mijlociu . . .	7	—
"	Ovės frumos . . .	6	—
"	Ovės mijlociu . . .	5	40
"	Cucuruz . . .	9	20
"	Mălaiu . . .	8	60
"	Mazăre . . .	14	60
"	Lințe . . .	20	—
"	Fasole . . .	9	—
"	Sămēnță de in . . .	24	—
"	Sămēnță de cânepă . . .	9	40
"	Cartofi . . .	3	—
"	Măzēriche . . .	—	—
1 kilă	Carne de vită . . .	—	88
"	Carne de porc . . .	—	92
"	Carne de berbec . . .	—	—
100 kil.	Său de vită prospēt . . .	50	—
"	Său de vită topit . . .	72	—

Concurs.

Societatea comercianților români din Brașov, publică concurs pentru ocuparea a trei ajutōre de câte 100—200 corōne anual, menite a se da la trei tineri români, cari vor fi așeptați ca învățăcei la anumite firme comerciale din Brașov, pentru a învăța comerțul practic.

Petițiile sunt a se înainta până în 20 Mai st. n. 1900, subscrisului comitet, însoțite cu următorele documente:

- a) Atestat de botez, din care să se vadă, că sunt Români din patriă în etate de 14 ani.
- b) Atestat despre moralitatea lor și a părinților lor.
- c) Atestat, că au absolvat o școlă primăra și dove clase gimnasiale, reale său civile.

Cei, cari vor avē o pregătire și mai bună școlară și vor dovedi și purtare morală bună, vor fi preferiți.

Regulamentul despre condițiunile speciale, cărora au să se supună concurenții, se pot ceti în cancelaria comitetului societății.

Brașov, 12(25) Aprilie 1900.

Din ședința comitetului societății comercianților români pentru comerțul levanin din Brașov.

Teodor Nicolau, Gr. Maior, președinte. secretar.

De inchiriat.

In strada Prundului nr. 37, se află de inchiriat o casă parter, constă-tătōre din patru odăi, bucătăriă, cămară și pivniță, de casă se ține și o gră-dină cu pomi.

Pentru informațiuni a se adresa la proprietarul, cu locuința în ace-lași local. 1—1

TRANDAFIRI

Triferez din speciele cele mai bune și mai noue, cu coronă de 2 ani, pachetați franco, la ori și ce stațiă. — Bucata costă 60—80 cr. —

La cerere trimiț catalogul ilustrat în limba română franco.

Th. Kraus, cultivator de trandafiri Codlea (Feketehalom) comit. Brașov.

PUBLICAȚIUNE.

Următorele obiecte orășenesci ajung pe calea pertractărei publice de oferte spre închiriere pe durata din 29 Septemvrie 1900 până în 29 Septemvrie 1906 și anume:

1) Casa de vânzare (podul) Nr. 9.

2) Grajdul și remisa de carē, în casa orașului, târgul inului Nr. 34.

Mai departe ajung spre închiriere și anume pe durata din 29 Septemvrie 1900 până în 29 Septemvrie 1903:

Localul de prăvăliă în casa orașului. Ulița mare Nr. 53, împreună cu 3 odăi și două loculițăi laterale.

Pertractarea de ofert se va ținea în 4 Mai 1900 la orele 10 a. m. în oficiul de economiă al orașului, unde are să fie predate până la ora numită ofertele scrise, sigilate și provēdate cu un vadiu de 10% din suma chiriei anuale.

Condițiunile ofertului și ste contractului se pot vedē în orele oficiōse în oficiul de economiă al orașului până la quia pertractărei de oferte.

Oferta înaintate târziu, nesubscrise său în alt mod necorēspun-dētōre condițiunilor de ofert, nu se vor lua în considerare.

Brașov, în 19 Aprilie 1900.

37.1—1. Oficiul de economiă orășenesc.

Anunț de vânzare.

Conform hotărării comitetului și sinodului parochial gr. or. din Brașov (Cstate), aprobată de Ven. Consistor arhidieceșan, Epitropia parochială subsemnată face cunoscut, că se vor vinde prin licitațiune cu oferte terenurile mai jos arătate, situate în imediata apropiere a promenadei de sua din Brașov. Aceste parcele sunt fōrte potrivite pentru clădiri de vile, anume:

1) Parcela de sub Nr. casei 4 din Grōver, avēnd o suprafață totală de 801 metri pătrați, cu o casă de piatră cu 5 camere și cu grădină. Prețul vânzării va fi dela 5000 fl. său dece mii corōne.

2) Parcela cu Nr. casei 3 avēnd o suprafață de 855 metri pătrați cu casă de lemn cu 3 camere și cu grădină. Prețul vânzării dela 2500 fl. său cinci mii corōne în sus.

3) Parcela Nr. 3 din Bărdigas, avēnd o suprafață totală de 628 metri pătrați cu o casă de lemn și cu grădină. Prețul vânzării dela 1500 fl. său trei mii corōne în sus.

4) Parcela Nr. 4 în Bărdigas, avēnd o suprafață totală de 526 metri pătrați cu grădină. Prețul vânzării dela 1300 fl. său două mii șese sute corōne în sus.

Ofertele sigilate provēdate cu vadiu de 5% din prețul ofertat, se vor adresa comitetului parochial român gr. or. dela Sf. Adormire din Brașov-cetate până sēra în 8 (21) Mai a. c., la cancelaria parochială, casa Nr. 5 din Tērgul grīului. Planul de situațiune al parcelelor, locul și ori-ee informațiune se pōte arăta și să pot obtinē dela Dl Epitrop T. Spuderca, strada orfanilor Nr. 2(14).

Epitropia parochială. 935,2—6.

Pentru SESONUL de Primăvară și Vară 1900 9254.—10

STOFE veritabile de Brūn.

Un coupon de metri 3.10 lungime pentru un costum complet roc, pantaloni și giletcă costă numai

fl. 2.75, 3.70, 4.80 din stofă bună	} lană curată
fl. 6.— și 6.90 mai bună	
fl. 7.75 fină	
fl. 8.65 mai fină	
fl. 10.— fōrte fină	

Un coupon pentru costum de salon fl. 10.— cum și stoffe de pardiseuri, Loden pentru turisti, Kamgarn fin etc. etc. — Trimite cu prețurile fabricei renumita și cunoscută ca solidă și reela fabrică de postavuri

SIEGEL-IMHOF in BRÜNN.

— Mostre gratis și franco. — Liferatiē conform mostri se garantēază. — Avantaziile clienteli private, a comanda direct la firma de sus, sunt mari.

Fabricant cu remiune general. Numai produțiune proprie.

Avem onōre a recomanda on. public fabricatele nōstre recunoscute ca fōrte solide și durabile pentru costumuri și pardiseuri, lucrare fōrte fin și solid.

Postavurile și Stofele nōstre de Loden pentru sport, economi și țerani.

STOFE pentru uniforme de oficeri și ampioiați, Pleduri pentru bărbați, plapōme, și Covōre, în tōte asortiment bogat.

Invităm deci pe chenti nōstri din oraș și din afară, cari pune preț pe un fabricist indigen bun, frumos și ieftin, a ne cerceta cât mai numeros.

Cu tōtă stima

WILHELM SCHERG & Co. fabrică de postavuri, Brașov.

Prețuri ieftine ale fabricei. Premiāt cu cele mai mari prețuri.

La Inalta poruncă a Maestății Sale Apostolice C. și R.

XXXIII. LOTERIE de STAT C. și R.

pentru scopuri filantropice din partea de dincolo a monarchiei.

Acēsta Loterie de bani, unica în Austria legal concesionată, conține 16,514 câștiguri în bani gata, în suma totală de 410,200 corōne.

Câștigul principal este de **200,000 corōne bani gata.**

Tragerea urmēză irevocabil în 7 Iunie 1900.

Un los costă 4 corōne.

Losuri se capētă la Secțiā loteriei de stat în Viena, I. Riemergasse nr. 7, la Colectorii de loterie, Trafic, la Oficiile de dare, Poste, Telegraf și Căile ferate, Zarafii etc. — Planul loteriei se dă gratis, cumpēratorilor de losuri.

Losuriile se trimiț franco.

DIRECTIA LOTERIEI C. și R. secțiā loteriei statului.

934.2—10.

Specialitate contra
Prospitelor, Purcelilor,
Gândacii de bucatării, Molii,
Paraziții pe animale domestice

Zacherlin

Nu pachetat în pungi (tocuri)
ci veritabil numai în sticlute
(cu numele Zacherlin.)

Acesta este ajutorul cel mai bun și radical
contra plagei a orî și ce insecte.

Se află de vîndare: în Brașov: La Domnii I. L. et A. Hesshaimer, Heinrich Zinz, Dimitrie Eremios nepoții, Emil Por, Karl Irk, Julius Müller, Carol Schuster farmacist, Teutsch et Tartler, N. Grădinar, Edward Kuqler farm., Julius Hornung farmacist, Heinrich G. Obert, Ferdinand Jekelius farm., Victor Roth farm., Karl Harth, Rudolf Stinul, T. Kelemen farm., W. Stadlmüller, Lazar & Verzar, Heinrich Petersberger. În Făgăraș: La Domnii: Johann P. Hermann, R. G. Romontana, I. Iarosch, Heinrich Schul, Alexander Nehrer, Jacob Fleissig. În Cohalm: La Domnii: Ernst Wolf, Edward Victor Melas, și altele sunt afișate placate.

P. T.
Grăbiți a Vă procura încălțăminte dela
S. E. & H. MICHELSTÄDTER
— BRAȘOV (Hotel Baross). —
Din cauza renchirii depo-italui se vinde până la
sfîrșitul lui Aprilie o
parte din încălțăminte
cu 10% mai puțin ca
prețurile ce sunt îm-
brate pe talpă.
„IDEAL“
mașină de lărgit ghete
părechea 3 corone.

1.000.000
KRONEN
ALS GRÖSSTER GEWINN IM GLÜCKLICHSTEN FALLE.

CONSPECTUL
tuturor celor **50,000** câștiguri.
Cel mai mare câștig în cel mai
favorabil cas
1.000,000 corone.
Câștigurile speciale sunt împărțite cum urmează:

	Corone
1 Prämie	600000
1 "	400000
1 "	200000
2 "	100000
1 "	90000
1 "	80000
1 "	70000
2 "	60000
1 "	40000
5 "	30000
1 "	25000
7 "	20000
3 "	15000
31 "	10000
67 "	5000
3 "	3000
432 "	2000
763 "	1000
1238 "	500
90 "	300
31700 "	200
3900 "	170
4900 "	130
50 "	100
3900 "	80
2900 "	40
50,000	13.160,000

INTINDE NOROCULUI MANA!
Mulți au fost favorizați de noroc
cumpărând un los dela noi!

Loterie de classă reg. ung. privil.
oferă cele mai bogate șanse de câș-
tiguri. Se începe acum din nou. Din
100,000 losuri 50.000
se sorteză cu câștiguri în bani, așa-dăr ju-
mătate din losuri trebuie să câștige conform
specificărei alăturate.

Nici o loterie din străinătate nu
are câștiguri așa de mari, ca loto a
de clasă ung.

Cel mai mare câștig în cas favo-
rabil
Un milion corone.

In total vin **treisprezece milio-
ne 160,000 corone** la sortire.

Intriga întreprindere e pusă sub su-
praveghierea statului.

Prețul original al losurilor stabilit
după plan:
pentru o optime (1/8) fl. —.75 ser cor 150 fl.
„ un pătrar (1/4) „ 1.50 „ „ 3.— „
„ o jumătate (1/2) „ 3.— „ „ 6.— „
„ un întreg (1/2) „ 6.— „ „ 12.— „
se trimet cu ramburs séu pe lângă trin-
terea înainte a sumei. Liste oficiöse se
pedeză după tragere. Planuri oficiöse gra-
Ne rugăm pentru comande de losuri or-
ginale a se trimite direct la noi **până**

17 Maiu a. c.
A. TÖRÖK & Co
casă de bancă
Budapesta, V. Waitznering 4a.

Multe și forte mari câștiguri am sol-
vit noi prea stimaților noștri clienți și anu-
me **în timp scurt peste trei milioane**
de corone.

Kathreiner

e veritabil numai în cunoscutele
Pachete-Kathreiner!

Nici odată însă deschis ori în pachete imitate
cu scopul de ale reduce.

Cafeaua de malată Kneipp a lui Kathreiner
este cel mai gustos, unic sănătos și tot odată
cel mai ieftin surogat la cafeaua de boane.

Cafeaua de malată Kneipp a lui Kathreiner
se bea în sute de mii de familii cu plăcere și
succes crescînd.

Cafeaua de malată Kneipp a lui Kathreiner
suplinește în modul cel mai bun cafeaua de
boana acolo, unde din considerații sanitare
aceasta e oprita de medici.

Z. rumänisch IIIb.

Scrisore de comandă de tăiat.

Domnului **A. TÖRÖK & Co.**, Budapest.

Binevoii a trimite Losuri originale clasa I. a Loteriei de clasă
reg. ung. împreuna cu planul oficial.

Suma de fl. { a se lua cu ramburs, ur- } (Ce nu convine
măză cu mandat postal. } să ștergeți).

Adresa acurată.